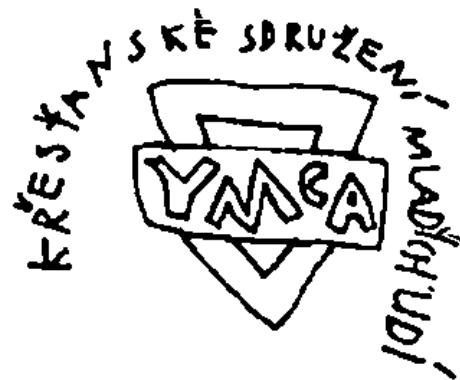

PROTEIN

měsíčník YMCA v ČR, prosinec 2006, ročník VIII

15 Kč / 1,5 €

Gospel Night 2006
citlivá megaultrasuper show

9. ČSTS festival
v Brně a s rekordní účastí

YMCA a finance

aneb Zamyšlení nad našimi zdroji

Skupina Vockap přes rok nezhálela a připravila pro své věrné příznivce první ceděčko. Čtěte dále v Proteinu!

REDAKCE

Aneta Hynková
Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Štěpán Černý
Veronika Kočová
František Kroužil
Petra Pastirčáková
Madla Rounová
Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 11. 2006
Uzávěrka příštího čísla: 20. 1. 2006

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 40 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 29 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Open, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

to byla doba, než jste se dočkali dalšího čísla vašeho Proteinu, že? No ale kde nic není... ani Protein nemá kde vzít. Zkrátka když nejsou články, není co vydat. Takže s menší pauzou držíte v rukou číslo, které zahrnuje články z poněkud rozložitějšího období. Nu což, je jen na vás, jestli tomu bude podobně i v budoucnu. Chceme věřit, že ne!

Přemýšleli jsme o tom, jestli by bylo dobré vymyslet nějaký systém na příspěvky, který by zajistil jejich plynulý a pravidelný přísun. Přestože metoda stormingu několika mozků vygenerovala několik nápadů, k praktické realizaci zatím není zralý ani jeden. Vždyť co může nahradit již to, co je teď? Protein je váš, je de facto necenzurován, každá YMCA dělá spoustu atraktivních aktivit, v YMCA najdeme řadu zajímavých osobností, máme nezdolné nadšení sdílet se s ostatními a navíc, každý článek je honorován 5 body ve vnitřních grantech YMCA... To jsou přeci všechno takové výzvy, že se jim nelze ubránit! Nebo lze? Mno, jak vidno v posledních měsících, tak asi ano. (I když ani v posledních letech to nebylo lepší a jak se lze dočíst v archivu YMCA, ani prvorepublikové časopisy YMCA neměly žádný přetlak příspěvků...) Zkrátka babo/dědku (ať je to genderově vyvážené) rad. Pokud byste měli nějaký systémový nápad, jak situaci s množstvím (kvalitu pro tuto chvíli neřešíme) příspěvků zkusit řešit, když už ne vyřešit, tak neváhejte kontaktovat redakci na známém mailu. Důležitým prvkem by však mělo zůstat – nadšení především, protože kde není síla spontánní a radostné dobrovolnosti, tam to již umřelo a nemá cenu vykupovat zlatem každé písmenko.

Ještě že už je po Vánocích, jinak byste si asi řekli, to jsem vám nandal do punčošky... Ale ne, berte to jako impuls, pošouchnutí ke společnému dílu. Vždyť jinak by se z mediálního obrazu, který o sobě tvoříme, mohlo zdát, že, pardon pššššš nic jsem neřekl..., „YMCA neexistuje“, a to uznáte sami není pravda. Pokud tedy ta vaše YMCA... v Rakovníku, Telči, Plzni, Pardubicích, Kutné Hoře, Přísku, Jihlavě (abych nikoho neurazil) existuje, napište něco do dalšího čísla.

Ale přece jen pár slov k tématu tohoto čísla. Tím jsou finance. Týká se ho přímo jen jeden článek, ostatní jaksí nedorazily. Jak vidno, finance nejsou tím klíčovým, co nás v YMCA trápí, na prvním místě totiž potřebujeme lidi ochotné věnovat svůj čas a schopnosti společné věci. S nimi přijde vše ostatní. Jak už jsem zmínil výše, je toto číslo poněkud časově rozkročené, takže v něm jinak najdete od všeho něco. Tak vzhůru do toho!

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Vánoční traktát o dobré vůli**
Jaroslav Šimsa
- 4 YMCA a finance**
Jaroslav Vojta Hynek
- 9 Co je největší poctou tensingáře?**
Gábina Boková
- 12 Čeští studenti v Izraeli**
Lucie Kettnerová
- 14 Dům Setkání v Krkonoších**
Katka a Pavel Mikolajkovi
- 15 Vojtovka**
Jaroslav Vojta Hynek
- 16 9. ČSTS festival**
Štěpán Černý
- 22 Gospel Night 2006**
Franišek Kroužil
- 27 Dobrovolníkem na Ukrajině**
Marie Jakubíková
- 29 Vockap**
Vockap

a mnoho jiného...

Vánoční traktát o dobré vůli

Zase je „přede dveřmi Štědrý den“ a co nevidět zase k nám dolehne andělský zpěv, provolávající slávu na výsostech Bohu, chválící pokoj na zemi, doporučující lidem „dobrou vůli“. Odpovíme na ten tichý hlas vánočních svátků, že už nejsme sentimentální? Odeženeme od sebe vzpomínky na dětství a na tajemnost vánočního období? Nebo nás přepadne třeba někde vysoko v horách chvíle, kdy pocítíme, co to znamená „mít pokoj sám se sebou“ a jednat se všemi lidmi kolem nás „v dobré vůli“?

Nedávno jsme v Ymce slyšeli v „Týdnu světového bratrství“ hluboký výklad o tom, jak každý člověk ve svém nitru svádí nejtěžší boje a jak i my každý vlastně žijeme ve sváru sám se sebou. Člověk si často uvědomí své chyby, svou slabost, svou mdlou vůli, a tu má na sebe zlost, mrzí se, nedůvěřuje si, jest rozvrácen, ztrácí vládu nad sebou, jest neklidný, nepokojný.

Má-li dojít pokoje, musí vyjít ze sebe, vzít na sebe nějaký úkol, chtít ostatním lidem posloužit, najít nový svět přátelství nebo nový svět lásky. Ale i přátelství a láska, i odpovědnost a úkol, který jsme vzali na sebe, nám způsobí nový neklid a potíže; utíkající před neklidem své duše, dostáváme se do neklidu, ve kterém stojí celý svět; myslíte něco co nejlépe a nejupřímněji, a přijdete s tím k lidem, a co nedorozumění, hašteření, podezírání, vzteku odumírání najdete, a možná, že vás nakonec vyhodí. Zkuste lidem mluvit o míru; jaké boje z toho vzniknou!

Máme se tedy stáhnout do sebe jako hlemýždi nebo zalézt do bud jako raněné lišky a plakat nad zlovůlí světa? Bylo však v nás dost „dobré vůle“? Nebyla při těch šarvátkách nějaká chyba v nás? Nejsme tu na světě k tomu, abychom sloužili svým bližním a bojovali, zápasili za to, v co věříme, ovšem duchovně, ne „tělesně a s krví“? Teprve uprostřed boje a uprostřed práce, ve chvíli, kdy již klesáme únavou, zahlédneme pravý smysl svého života; od této chvíle budeme pak prozřeni – *dobrou vůlí*.

Tato vaše dobrá vůle vás naučí především důvěře v lidi, v jejich (někdy ne dost viditelnou) dobrou vůli. Důvěra, to neznamena důvěřivost, lehkověrnost; *systém důvěry* znamená především překonání vlastní zlovůle, vlastní slabosti, toho podezírání druhých lidí z černých úmyslů, znamená víru v to, že nade mnou i nad tím druhým vládne jedna pravda, že si navzájem můžeme pomoci, jen budeme-li k sobě dost otevření, upřímní, bratrští. Nedůvěra ochromuje život jednotlivců i národů: obnovit mezi sebou ducha důvěry, znamená zároveň upevnit ducha pokoje.

Za druhé, jakmile dojdeme dobré vůle a tím vlastně rovnováhy, poznáme velikou moc této dobré vůle. Lidé nejsou hnáni vůlí ke zlu a ke lži; ve svých nejlepších chvílích chceme žít dobře, pravdivě, laskavě; tato naše vůle z rozmanitých důvodů a hlavně pro nedůvěru lidí kolem nás zakrsla, má

FOTO: ARCHIV YMCA

zpřerážená křídla, jest přizemní. Vůdce je ten, kdo i této vůli dá cíl a uloží ji, aby vstala a šla. Dobrá vůle znamená tedy chtít posílit vůli ostatních lidí, najít pro sebe i pro ně toho vůdce, který dovede vládnout všem vůlím, a ty cíle, které dávají růst křídům.

Konečně za třetí dobrá vůle chce lidi milovat a jim opravdu sloužit. Dokážeme to, dovedeme to? Ve světě je tolik nelásky; slovo láska jest zdiskreditováno; není třeba dobré vůle nás všech, abychom se nebáli říci, aspoň v předvečer tajemného večera, že věříme v konečné vítězství lásky?

Dobrá, jsme generace nesentimentální. Co tedy teď uděláme, abychom alespoň mezi sebou, zde v Ymce, zavedli „systém důvěry“, dobrou vůli, pokoj, vzájemnou službu?

Jaroslav Šimsa

(Převzato z časopisu *Tep pražské Ymky*, 5, 1932, 3, s. 1.)

My a nejbližší doba

V době hospodářské deprese, kdy lidé trpí nedostatkem peněz, obživy, nesmíme se vzdát radostí ze života, nesmíme odmítati hudbu, zpěv, květiny, přírodu, knihy, přátele, zájem o svůj tělesný a duševní pokrok – jen proto, že jest nezaměstnanost.

Co pak by se měly zavřít knihovny, hřiště, plovárny, rekreační střediska proto, že není na ně peněz? To bychom se musili domnívati, že jen peníze dovolí všechny ty radosti a pokrok. Což jsme se prali a domáhali všech těch výhod kulturních, veřejně prospěšných jen proto, aby teď snad měly být uzavřeny, teď, když se jich nejvíce bude potřebovati? Teď je právě čas k otevření nových, veřejně výchovných podniků!

Teď by měla města a stát zařizovati co nejvíce rekreačních středisek, podporovati vzdělávací a výchovné instituce, aby neztvrdla ústa od pessimistického pojetí dnešního života. Více radosti, více důvěry a opravdovosti je třeba. Připadá mně to, jako bychom v dobrých dobách šetřili od soli; ubírali si sůl a chtěli šetřit. Lépe je trochu méně jídla, ale kvalitnější! Šetřme jinde!

Nezaměstnanost není pohanou jednotlivce, ale jest morovou ranou pro celek. Celek musí pomáhati; ti, co mají, ať dělí se

s těmi, kteří potřebují. Dělit se s nimi v radosti, v hudbě, v názorech na život, v pomoci slov i skutků! To je lidské a křesťanské. V těžkých dobách se pozná křesťan života, v krásných dobách jen křesťan slov.

Chceme jíti vpřed. Primitivní lidé v pralesích, v džunglích dělají se o kořist, o jídlo stejně. My, lidé civilisovaní, musíme začít alespoň od toho primitivního života. Nemůžeme se dělit na kastu zaměstnaných a nezaměstnaných. Musíme rozlišovati potřebné a ty, kteří mohou v něčem pomoci. Pomoc není jen v penězích, ale v důvěře, v poučení, v plodné činnosti, směřující k odstranění nynějších, zlých časů.

Nevzdávejme se ve hře, učíme se ve sportu; nevzdávejme se v životě, učíme se ze sportu. Prosinec, doba Vánoc, doba křesťanské lásky k bližnímu. Příležitost pro nás všechny, uplatnit své zásady v praxi. Radost všem!

*Podle E. Buanchera
(Převzato z časopisu Tep pražské Ymky, 5, 1932, 3, s. 2.)*

Vánoční nadílka Svobodárny

Bydlící Pražské YMCA chystají již potřetí vánoční nadílku dětem nezaměstnaných. Prostředky se získávají sbírkou po Svobodárně, která loni vynesla tolik, že bylo možno opatřit svetry a rukavice pro 50 dětí. Byl uchystán stromeček, kakao, cukroví, ovoce atd. pro padesát dětí, přišlo jich však 68, ale i tak se na všechny dostalo.

Večer doplnili bydlící hrami a koledami, a tak se to velmi líbilo, ačkoliv děti byly s kraje trochu zaraženy nezvyklým prostředím a velkou místností, ale brzo zdomácněly a bylo psiny dost. Kluci si nakonec pozvali bydlící na zápas, ale až na léto.

Letos připravuje výbor bydlících podobnou akci. Budeme vděčni za vše, peníze, obnošené šatstvo, potraviny, nápady, rady, spolupráci. Nezapoměňte na své bližní, kteří trpí!

*L. Vojtěch
(Převzato z časopisu Tep pražské Ymky, 5, 1932, 3, s. 2.)*

ANKETA 12/2006

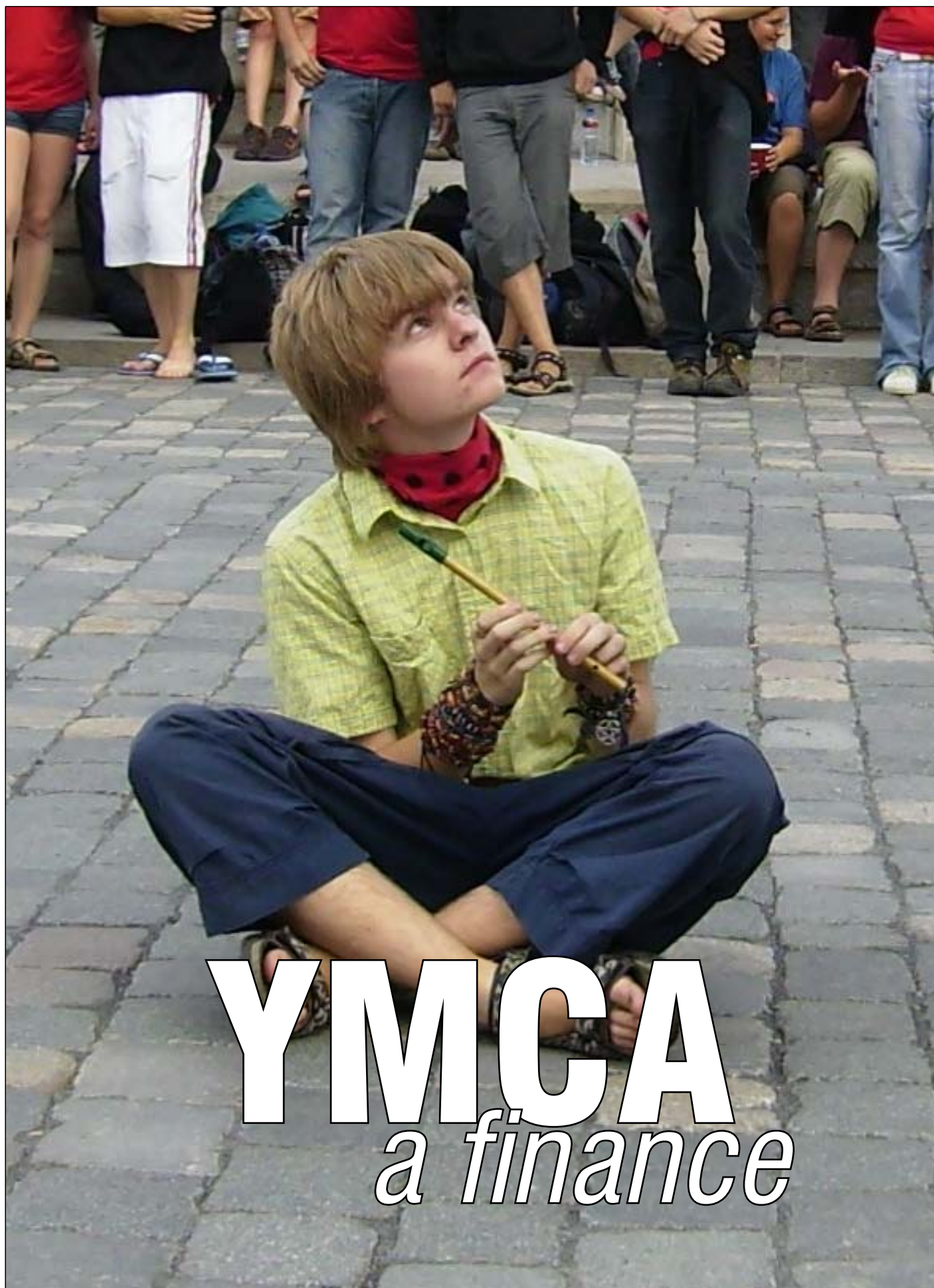
Co pro vás znamenají peníze?

Je to metla lidstva	 (47 hl.)
Nástroj pro službu	 (24 hl.)
Motivaci k práci	 (21 hl.)
Cestu ke svobodě	 (26 hl.)
Nutné zlo pro život	 (28 hl.)
Prostředek k naplnění potřeb	 (50 hl.)
Peníze mě nezajímají	 (27 hl.)

Celkem hlasovalo: 223

Zdroj: www.protein.ymca.cz

TÉMY

YMCA

a finance

FOTO: ARCHIV YMCA

Slova finance, investice, peníze, prachy, koruny, eura, doláče či „kapřičí“ jsou v dnešním slovníku velmi frekventovaná. Aby ne, potřebuje je každý a jakoby na nich stál celý svět – a svým způsobem tomu tak také je. Pohybujeme-li se v neziskovém sektoru, pak ještě přibudou další pojmy z této oblasti – dotace, granty, nadace, fondy, sponzoring, dary, členské příspěvky, fundraising,... a jistě jsem ještě na něco zapomněl.

To, co je pro každou organizaci velmi důležité, je poměr mezi jednotlivými zdroji příjmů, jinak řečeno, každá organizace by měla mít tzv. diverzifikované zdroje. Jsme-li příliš závislí pouze na jednom zdroji, pak může při jeho výpadku dojít k ohrožení samotné existence organizace. Čím více a ve vzájemném poměru vyváženějších zdrojů, tím lépe. Podívejme se, jak je tomu v YMCA.

Příjmy z vlastní činnosti

Největší podíl v celkových příjmech mají příjmy z vlastní činnosti (v grafech „vlastní“). Jsou to finance, které jsou vybrány od uživatelů našich služeb, tedy od dětí, respektive jejich rodičů, za příslušnou aktivitu, kterou nabízíme – tedy účastnické poplatky za tábory, kroužky, kurzy apod. Pokud jsou tyto aktivity dotovány z některého jiného – níže uvedeného zdroje, pak může být tento vlastní příspěvek nižší, než by tomu bylo u čistě komerčního poskytovatele této služby. YMCA se věnuje všem dětem a mládeži bez rozdílu pohlaví, národnosti, vyznání či sociálního postavení, přesto se snaží znevýhodněným skupinám umožnit přístup ke smysluplnému trávení volného času, protože by se těchto aktivit nemohly z finančních důvodů účastit. V každém případě je však určitá míra finanční zainteresovanosti samotného klienta vždy výchovná a motivační.

MŠMT

Velmi důležitým zdrojem financí je pro YMCA v ČR také Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Přestože tvoří v naší struktuře příjmů přibližně „jen“ 10 %, jsou to prostředky významné, neboť jsou účelově vázány na konkrétní aktivity YMCA v ČR a stejně jako ostatní občanská sdružení hospodařící s financemi ze státního rozpočtu je musí použít a vyúčtovat skutečně na daný účel. Je tak jistota, že opravdu podpoří konkrétní dané projekty.

Samostatnou kapitolou je možnost čerpat dotace MŠMT na investiční akce, tedy na rekonstrukce objektů sloužících pro volnočasové aktivity dětí a mládeže. Majetek YMCA v ČR, který nám byl ukraden komunisty za minulého režimu, jsme dostali (podobně jako jiná sdružení) v žalostném stavu, proto jsou investice do jeho znovuoživení nezbytné. Politici se vždy před volbami předhánějí jako na aukci... kdo dá po vyhraných volbách více. Před těmi loňskými se zástupci všech stran vytahovali částkou kolem 200 milionů korun, speciálně v rozpočtu vyčleněných na tyto investice, tak se necháme překvapit.

Výše dotace od MŠMT se však každoročně mírně snižuje, a to nejen v absolutních číslech, ale navíc i díky poklesu kupní síly peněz. Program MŠMT, ze kterého YMCA v ČR čerpá, se navíc v posledních letech stále rozšiřuje o další možné skupiny žadatelů (círky, DDM apod.), takže se celkový balík peněz, který je ve státním rozpočtu vyčleněn na tyto účely, neustále ředí mezi více a více žadatelů.

Zahraniční zdroje

Někteří lidé mohou mít dojem, že YMCA jako největší a nejstarší celosvětová organizace dětí a mládeže na světě dotuje činnost YMCA v ČR, a proto jsme „za vodou“. Skutečně v začátcích působení YMCA v tehdejší Československu (ale především ve 30. letech 20. stol.) k nám putovala nemalá podpora ze zahraničí, především z USA. Také po roce 1989, kdy byla potřebná podpora při obnovení činnosti YMCA po období komunistického režimu, ve kterém byla YMCA

FOTO: ARCHIV YMCA

zakázána, byla naše YMCA objektem podpory partnerských YMCA ze Západu. Tato podpora však měla svá sofistikovaná pravidla, měla nás naučit stát na vlastních nohách. Postupně se tedy snižovala.

Dnes je tomu právě naopak. YMCA v ČR je členem tzv. Field Group, skupiny dalších několika národních YMCA, které podporují rozvoj YMCA na Ukrajině. Přesto jsou i dnes některé lokální YMCA příjemci finančních prostředků ze zahraničí, ale převážně jde o adresnou podporu konkrétních, třeba i společných projektů.

Obce, magistráty, krajské úřady

Významným zdrojem financí jsou pro YMCA v ČR úřady státní samosprávy. A to ze dvou důvodů. Prvním z nich jsou dotace samotné, které opět umožňují rozvoj či lepší dostupnost aktivit pro veškeré skupiny našich klientů, ale velmi důležitý je i druhý prvek této spolupráce. Jde o kooperaci, o

místo YMCA v místní komunitě. Přiznáním dotace, tak místní YMCA získává určitou roli, je s ní počítáno, a je tak spolupodílníkem na tvorbě životních podmínek a prostředí ve svém regionu. Spolupráce s místní samosprávou je pro všechny lokální YMCA velkou výzvou. A pokud má k tomu personální možnosti, měla by je co nejvíce rozvíjet. Nejde jen o dotace, ale také o možnost ovlivnění strategií v oblasti volnočasových aktivit, např. prostřednictvím komunitního plánování apod.

Nadace

YMCA se příliš do žádostí o finance z nadací a nadačních fondů nepouštěla. Samozřejmě že jsme i z tohoto zdroje nějaké finanční prostředky obdrželi, ale vzhledem k celkovým objemům financí v YMCA tvoří nevýznamné procento. Důvodů k tomuto přístupu může být několik, ale jsou to jen mé domněnky, proto bych raději zůstal jen u výše uvedeného konstatování.

Fondy EU, strukturální fondy

Využití tohoto zdroje je vázáno na několik důležitých faktorů. Předně musí mít žadatel jasný dlouhodobější plán své činnosti, pak také schopnost personálního zajištění realizace projektu. A protože se jedná většinou o vyšší částky, pak také

činnost, a bývá de facto jednou z jejich forem reklamy. Drobné sponzorství je však možné a záleží na schopnosti organizace přesvědčit většinou konkrétního člověka odpovědného za přidělení sponzorského daru o užitečnosti naší činnosti či osobních vazbách s konkrétními lidmi v soukromé firmě. Také osobní dárci musí být většinou ztotožnění s ideály, které YMCA nese.

Fundraising

Předchozích 5 zdrojů financování činnosti chápeme v YMCA jako fundraising (FR). Jsou to vlastně všechny získané prostředky na činnost kromě příjmů z vlastní činnosti, vnitřních grantů YMCA a dotace MŠMT, která jde centrálně přes společný projekt YMCA v ČR. Je to oblast, kterou je určitě dobré rozvíjet a jde de facto o „řemeslo“, které je nutné se naučit. Díky struktuře YMCA máme výhodu, že ti kolektivní členové YMCA, kde tuto oblast dobře zvládají, mohou své znalosti i zkušenosti předat ostatním, kteří mají zájem se něco naučit a pomoci sami sobě a své YMCA.

Členské příspěvky

Každé občanské sdružení vybírá členské příspěvky. Člověk, který se ztotožňuje s cílem a posláním organizace, chce být jejím členem a chce se podílet na rozvoji těchto myšlenek a ideí tak činí několika způsoby. Předně už samotným přihlášením se k organizaci, za druhé poskytnutím svých sil, znalostí, energie a času ve prospěch dané organizace a také svým členským příspěvkem. Jeho výše může být různá, ale do jisté míry ukazuje, jak organizace ke členství v ní přistupuje. Pokud stanoví členský příspěvek na 100 000 Kč ročně, pak je zřejmé, že půjde o velmi elitní klub lidí. Pokud stanoví naopak vyšší příspěvku na 1 Kč, pak to spíše než na lidovost organizace ukazuje na ne příliš vysoko pocíťované vnímání sounáležitosti k organizaci. Samozřejmě, že členský příspěvek může mít různou výši pro různé sociální skupiny obyvatel, ale v každém případě by měla být úměrná právě onomu významu, který členství přikládáme. Pokud jeden kopeček zmrzliny stojí 10 Kč a stejně tak je vysoký roční příspěvek organizaci, pak to asi v pořádku není.

FOTO: ARCHIV YMCA

možnost dofinancovat projekt z dalších zdrojů. Některé lokální YMCA se do těchto projektů pustily, pro jiné je to velmi vzdálené. Ideální by bylo podání projektu centrálně za několik kolektivních členů YMCA, ale realita tohoto postupu je dosti problematická. Na druhou stranu je nutno vidět tuto možnost v kontextu, že „buď teď nebo nikdy“!

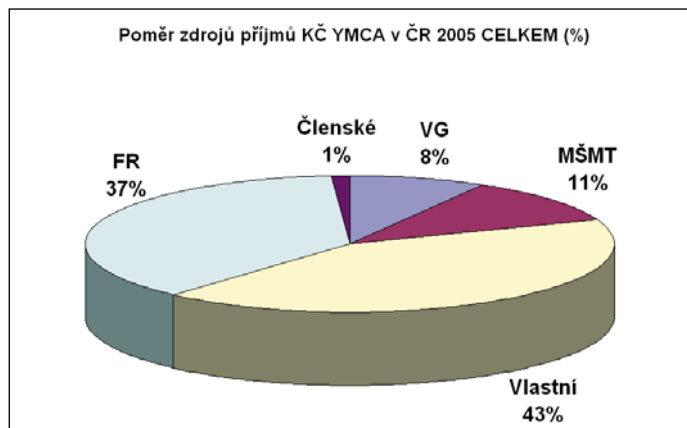
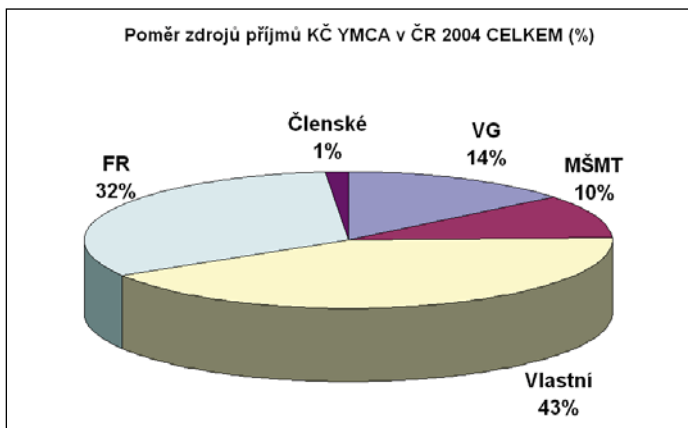
Sponzoring a dary

Získat trvalého silného sponzora je snem každého občanského sdružení. Žel v České republice zatím nepříliš často vyplněným. Velké firmy a společnosti si zřídí vlastní organizaci, která vyvíjí nějakou humanitární či obecně prospěšnou

Zajímavý model měla YMCA v období první republiky. V každém dalším roce se členský příspěvek člověku zvyšoval, neboť se mělo za to, že díky vlivu YMCA se přirozeně zlepšují i schopnosti a sociální postavení jeho člena. Myslím si, že role členských příspěvků je v YMCA zatím podceňována.

Vnitřní granty

Specialitou YMCA v ČR je existence tzv. vnitřních grantů (VG). Jde o rozdělení prostředků získaných z výnosu majetku YMCA v ČR. Jde o účelově nevázané finance, které umožňují kolektivním členům YMCA přestat období, kdy např. nedostanou očekávanou dotaci či první měsíce roku, kdy ještě donátoři nerozhodli o přidělení dotací na daný rok. Tyto pe-

níže je možno šetřit a poté investovat do větších projektů atp. Problémem je, že ne všichni kolektivní členové YMCA takto k VG přistupují, ale využívají je jako běžné provozní peníze a u některých jsou dokonce hlavním zdrojem příjmů. YMCA v ČR tento problém řeší každoročním snižováním VG a přesunováním peněz do Fondu rozvoje, který bude rozdělován už ne na základě nároku (vyplývajícího z kolektivního členství v YMCA v ČR – samozřejmě za splnění jistých podmínek), ale na základě klasického projektového rozdělování financí.

Podnikatelská činnost

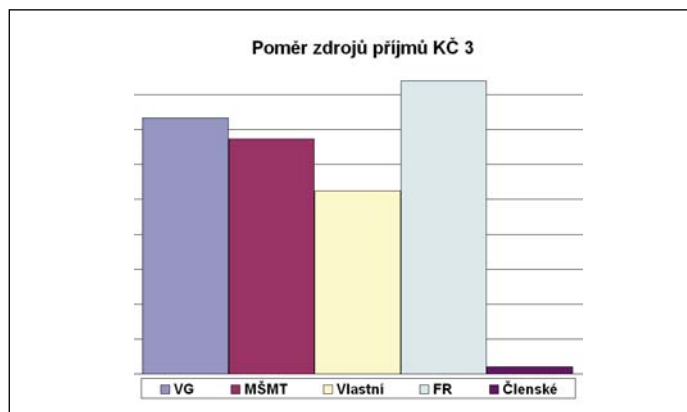
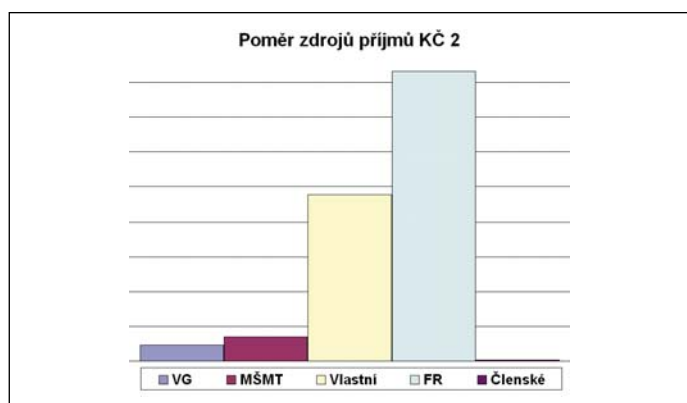
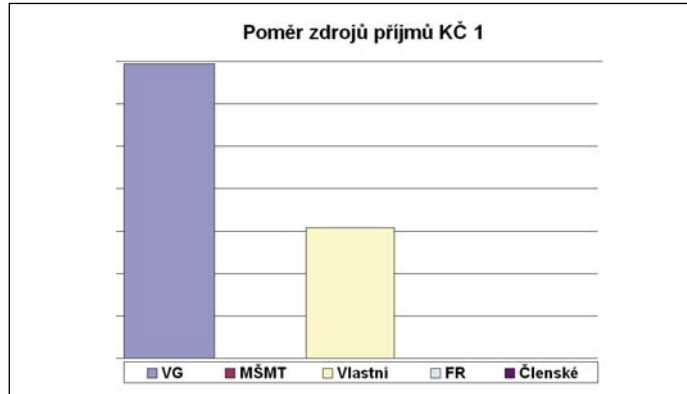
Nakonec jsem si nechal možnost zdroje příjmů, který možná bude někdo považovat pro neziskovku za nepatřičný. Někomu slova „neziskovka“ a „vytváření zisku“ zní až protizákonně. Všem takovým bych pak doporučil seminář „Nebojme se zisku v neziskovce“, na který je reklama na jiném místě tohoto čísla Proteinu.

Má vaše sdružení potenciál pustit se do nějaké podnikatelské činnosti? Máte obavu, že už tak nestíháte svou hlavní činnost, takže se nějakým podnikáním ani nemůžete zabývat? Co když je však právě tato cesta vedoucí k určitému zabezpečení finanční jistoty možností, jak pomoci rozvinout i činnosti, pro které vaše sdružení vzniklo? Nechávám tuto oblast prozatím jen v otázkách. Chce to totiž začít s těmito myšlenkami pomalu, ale jistě. Pokud chcete inspiraci od těch, kteří jsou v tomto dál, pak si najdete článek Lanové centrum YMCA na Slovensku aneb Podnikatelský záměr v YMCA na Slovensku: perspektíva finančnej nezávislosti? zveřejněný v Proteinu 9/2006.

Závěr

A jak si tedy YMCA stojí v onom vzájemném poměru zdrojů příjmů? Podívejte se na dva grafy. Jde o srovnání roku 2004 a 2005 (výsledky za rok 2006 budou známy až v dubnu). Důležitým prvkem je také skutečnost, že se příliš neliší. Ukazuje to na určitou vyváženost systému, což lze hodnotit samozřejmě kladně.

Na čem se však dá jistě pracovat, je zlepšení poměru zdrojů příjmů u jednotlivých lokálních (kolektivních členů) YMCA. Jsou mezi nimi totiž velké rozdíly. Srovnajte si grafy tří kolektivních členů YMCA a bude vám hned zřejmé, kde jsou velké rezervy v práci s finančními prostředky, který kolektivní člen v současném systému financování o. s. umí opravdu chodit a který vsadil na vybalancované financování své činnosti.

Dovolím si zcela na závěr opakovat větu, kterou jsem již řekl na několika fórech. Jsem přesvědčen, že YMCA momentálně netrápí na prvním místě nedostatek peněz, ale potřebuje především více schopných lidí a ti s sebou přinesou i další peníze.

J. V. Hynek, YMCA v ČR

Žádejme o dotace, pokud víme na co

V případě neziskového sektoru tvoří dotace a příspěvky krajů a obcí jeden z důležitých zdrojů peněz obecně. Samozřejmě existují ještě další zdroje, a to dary a členské příspěvky (též velmi významné). Vedle dotací, které poskytují ministerstva, v případě organizací pracujících s mládeží ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, tak je možné získat nemalé prostředky od krajů a obcí. Mnohdy bych řekl, že získat peníze od krajů a obcí je jednodušší v tom smyslu, že obce a kraje podporují hlavně regionální projekty. Což v případě organizace, která působí místně může mít svoje výhody. Obce a kraje mají velký zájem na pořádání akcí pro veřejnost a na podporu mimoškolních aktivit dětí a mládeže. Takže dobrá spolupráce s místní obcí může mít řadu výhod (samozřejmě nejenom finančních).

Osobně si myslím, že dotace má smysl používat, pokud víme, na co je chceme. Nejsem příznivcem bezhlavého žádání dotací, ale pokud víme, na jaký účel chceme peníze získat, pak jsem vždycky pro to zkusit. Neboť naším cílem je zpřístupnit akce co největšímu počtu dětí. V Praze velmi využíváme vedle dotací na klubovny, které jsou pro nás nezbytné, též dotace na akce – abychom mohli zlevnit dopravu a ubytování dětem a mohli jsme našim dětem nabídnout poznat i vzdálenější kraje od Prahy.

Petr Kachlík, Junák

Dotace pro činnost skautského oddílu aneb Skutečně ber, dokud někdo dává?

Byl jsem osloven redakcí tohoto časopisu, abych se pokusil vysvětlit svůj zdrženlivý postoj k státnímu či magistrátnímu dotování činnosti skautského oddílu. Protože jsem nepracoval v jiných neziskových organizacích, přidržím se ve své úvaze činnosti skautského oddílu s nadějí, že alespoň některé postřehy snad mají obecnější platnost.

Úvodem je třeba zdůraznit, dotace není v praxi možné ani rozumné důsledně zatracovat. Oddíl pro svou kvalitní činnost potřebuje několik nezbytných hmotných statků, které se ve většině případů sotva podaří získat a udržovat výhradně z vlastních zdrojů (například klubovnu ve větším městě – doba Rychlých šípů, kde se nakonec vždy našla bývalá prádelna nebo opuštěná dílna ve dvoře, je dávno minulá). Rovněž u některého materiálu nutného pro činnost oddílu může být dotace na začátku činnosti nezbytná (například pořízení stanů pro první tábor vlčat). Jsem však přesvědčen, že za obvyklých okolností je většina dotací na činnost oddílu zbytečná až škodlivá. Obvyklými okolnostmi rozumím oddíl s obvyklým zastoupením sociálních skupin a obvyklým zaměřením činnosti. Tedy neuvažují případy velmi užitečných, ale specializovaných oddílů pracujících cíleně například s handicapovanými, s dětmi ze sociálně slabých vrstev a podobně.

Součástí skautské výchovy v běžném oddíle by měla být i výchova k:

- solidaritě se sociálně slabšími
- soběstačnosti
- omezení vlastních potřeb ve prospěch celku

A právě z těchto důvodů je podle mého názoru vhodné se k dotacím na činnost oddílu stavět rezervovaněji. Proč by člen, jehož rodina se nachází v sociálně svízelné situaci, nemohl mít levnější tábor, i kdyby ostatní měli platit o stokrát víc? Jak mohu někoho vychovávat k soběstačnosti a nechat si obcí proplácet jízdenku na běžnou výpravu? Není třeba i zde jeden ze začátků dnes běžného jevu „dopřej si, i když na to nemáš“? Ano, je pěkné, že nám společnost peníze na krytí našich akcí nabízí, znamená to, že si váží toho, co děláme. Ale skauti jsou tu pro službu společnosti, takže proč jim město nebo stát má platit náklady na tuto službu? Placená služba se tuším dá nazvat obchodem. Nevím nic o tom, že by skautským (přesněji roverským) heslem bylo „Obchoduji!“, zato „Sloužím!“ mi zní povědomě. Nechtě se tyto peníze investují tam, kde to je důležitější, nebo ať se dají potřebnějším. Nepředpokládám, že tím uhradíme nebo významně snížíme státní rozpočtový schodek, ale o to tu samozřejmě nejde. I postoj oddílu (přesněji postoj vůdce, protože ten dotační žádosti podepisuje) k dotacím je výchovným prostředkem, byť ne třeba na první pohled patrným. Je faktickou demonstrací toho, že vůdce myslí vážně, co říká. Jistě, v obecné rovině to každý rád uzná, ale v praxi mnohdy dáváme přednost vlastní hamižnosti před možností převést své vynikající teoretické mravní postoje do praxe. Ano, mnohdy to znamená se opravdu uskrovnit, třeba jezdit blíž nebo si některé akce odříci úplně. Také mluvit s rodiči a hodně vysvětlovat. Odměnou ovšem může být zas trochu větší soulad mezi tím, co říkáme, a tím, co konáme, což je v konečném důsledku mnohem důležitější než chvilková euforie z celostřediskového výletu do Disneylandu. Pochybuji, že se někdo soudný bude dožadovat dotace na zaplacení tenisového úboru, vstupu do posilovny nebo kosmetického salónu. Proč bychom tedy měli žádat o uhrazení nákladů pro posílení a zkrášlení ducha, o což zajisté v oddílech usilujeme?

David Gírsa, Junák

FOTO: ARCHIV AUTOIRKY

Co je největší poctou tensingáře?

Tak schválně. Jestlipak víte, co je ona největší pocta pro kteréhokoli tensingáře? No samozřejmě – co by to mohlo být jiného, než stát se vedoucím. A přesně taková pocta se najednou naskytla i mně. „No není to super?“, blesklo mi hlavou bezprostředně poté. Ale už mě nenapadlo, že se s tím budu muset pořádně poprat, protože všichni ti „hlavní“, kteří by mi mohli předat své zkušenosti a dovednosti, bohužel odešli.

Ale naštěstí se objevila skvělá příležitost (a to nejen pro vedoucí) jak si rozšířit své obzory ohledně vedoucování, dramatu, rozezpívání, tance a dokonce i DJ-ingu. Ano, tušíte správně. Know-how. Tohle ale bylo spíše takové mini know-how. Proč mini? Od klasického KH se liší tím, že členové TS se nemusí trmácet vlakem či jiným dopravním prostředkem, až na místo konání, ale vedoucí jednotlivých workshopů přijdou přímo k nim.

Jsou to konkrétně Frýdlantští, kteří podstoupili čtyřhodinovou vyčerpávající cestu do Náchoda. A protože zúčastnit se semináře mohli i členové jiných TS skupin, přidalo se i pár nadšenců z TS Mělník a TS Želiv.

A jakže to nakonec dopadlo? Posuďte sami:

Bylo to úplně super setkání, na kterém jsme získali spoustu nových a důležitých informací jak pro rozvoj náš, tak i celého našeho TS... Poznali jsme nové lidi, zažili spoustu dobrodružství, získali nová přátelství nebo ještě více utužili ta stará... Zkrátka skvělá akce, bez které si nedokážu představit svoje další fungování v TS... (Sony)

Myslím, že by na mini KH měl jet každý, kdo se vyskytuje mezi lidmi a účastní se nějakých akcí... Ať už pravidelných či výjimečných. Je to hodně přínosné, protože ať už dříve nebo později každý z nás bude někdy někde něco organizovat, něco vést. Tak je dobře být na to trošičku připravený, i když nejsem zrovna momentálně vedoucí. Ale mám teď taky

AKCE

prima zážitky a lidičky, které bych třeba jinak nepotkala a nepoznala.

Mini KH je jedna z možností jak zjistit, v čem jsme dobří, přivlastnit si nějaké nové metody a hlavně se člověk utvrdí v tom, že to, o co se zajímá, je dobrá věc. Většina z nás tam v pátek přijela nešťastná, že náš TS upadá, že na vedení nestačíme... Ale v neděli jsme se domů vraceli s pocitem malého vítězství, protože jsme dobili energii, chuť do další práce... A taky nedočkavost chvíle, kdy budeme moci aplikovat to, co jsme se dozvěděli, nás hnala kupředu. Nakonec se některým (mně třeba =)) ani nechtělo domů, protože jsme se tam skvěle sžili... Víkend zkrátka nestačí... (Marsí)

FOTO: YMCA MĚLNÍK

Rozhodně se mi vyplatilo obětovat víkend pro tuhle akci, protože jsem poznal nové lidi a hlavně se dozvěděl několik podstatných kroků, jak správně vést Ten Sing, kde čerpat inspiraci, jak být více otevřený k lidem, jak jim správně dávat zpětnou vazbu na vše, co dělají apod.

A kromě toho jsme si všichni užili spoustu zábavy – při dramatu, na výletě, u fotbalku... :o)

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Takže fakt vůbec nemá smysl přemýšlet o tom, jestli máš jet nebo ne. Jasně že JO! :o) (Ondra)

Myslím, že reakce účastníků netřeba komentovat. A přidávat své dojmy by bylo jen zbytečné opakování toho, co jste si právě přečetli. A tak – kdybyste měli i vy chuť dobít si trochu toho tensingového nadšení a dozvědět se něco nového – přidávám kontakt na Jirku Foltu, který vám objasní veškeré vaše dotazy ohledně semináře, a když ho pěkně poprosíte, tak spolu s dalšími vedoucími určitě přijede i k vám! =) 777 021 678, jirka.folta@gmail.com.

Můžete si stáhnout fotky z akce a zadarmo knihu Know-how tensingového vedoucího na adrese: http://folta.unas.cz/knowhow_tensingoveho_vedouciho.htm.

Je to taková třicetistránková brožurka, kde se dozvíte něco málo o umění zpětné vazby, zásadách vyučování a vůbec tak nějak od všeho trochu, co se týká vedoucování. Je vlastně písemným shrnutím dílny pro vedoucí, kterou jsme na mini know-how absolvovali, a může vám pomoci při řešení problémů ve vašem Tensingu.

Přeji vám spousty energie a nápadů do další TS práce a kreativní nápady v novém roce.

*Gábina Boková
TS Mělník*

Samofinancování NNO

Nebojte se zisku v neziskovce!

Seminář Vás seznámí s nástroji a metodami pro hledání potenciálu pro samofinancování v organizaci, jak řešit „konflikt“ poslání a podnikání v organizaci, jak zjistit zda-li organizace má lidské a materiální zdroje pro samofinancování. Seminář je určen pro: manažery a vedoucí pracovníky NNO, členy správních a dozorčích rad.

Základní heslo: Peníze z podnikání umožňují dělat to, co chceme bez omezení.

Klíčová slova: Podnikání, zisk, inovace, dlouhodobá udržitelnost, umění nabízet a prodat své služby a produkty

Obsah: Samofinancování – výhody a nevýhody
Udržitelnost vs. závislost (průzkum úrovně udržitelnosti v dané NNO)

Kvalitativní a kvantitativní omezení zdrojů financování

Porovnání nákladů a výnosů: fundraising x samofinancování

Připravenost organizace k samofinancování

Metody samofinancování

Inventura možností podnikání v organizaci

Cíl kurzu: Seznámení s nástroji a metodami pro hledání potenciálu pro samofinancování v organizaci, jak řešit „konflikt“ poslání a podnikání v organizaci, jak zjistit, zda-li organizace má lidské a materiální zdroje pro samofinancování.

Lektor: Ing. Pavel Němeček

Čas konání: 14. 6. 2007, 10:00–17:00 hodin
(prezence účastníků v 9:30)

Místo konání: ICN, o. p. s. - seminární místnost,
Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1

Po absolvování semináře obdržíte OSVĚDČENÍ ICN.

Cena: 1 488 Kč (člen Klubu ICN 1 339 Kč), při více účastnících z jedné organizace sleva!

Pořádá: ICN, o. p. s., Vzdělávací programy,
Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1, email:
vzdelavani@icn.cz. Více info na www.icn.cz.

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

6/2006

Myšlení v informačním věku

Téma

Jošua Stehlík: Máme správné informace?
Tomáš Sedláček: Hodnota, informace a myšlení.
Zdeněk Pinc: Instinkty, pouta, informace.
Jan Schneider: Jak se má informace k myšlení?
Jaro Křivohlavý: Orientace v moři myšlení.

Časové úvahy

Milena Šimsová: Poselství křesťanského odboje.
Jiří Schneider: K čemu je spojenectví?

Eseje a studie

Martin Janeček: Odkaz Franze Werfela.
Josef Blaha: Zjevení ve filozofii Emannuela Lévinase.

Rozhovor

s Ladislavem Hejdánkem. (J. S. Trojan)

Recenze

Majsebuch aneb kniha jidiš legend a příběhů,
jak ji roku 5362/1602 vydal v Basileji Jaakov Bar
Avraham (Věra V. Tydlitátová. Karel Hrdlička)
Jacques Le Goff, Nicolas Truong: Tělo ve středověké
kultuře (Petra Písařová)
Petr Bláha, Martin Šimsa (ed.): Marx – životnost
iluze? (Ladislav Pokorný)

Poezie

Jiří Orten: Zavátá stanice. Dolů.

Kultura

Nový svět (Petr Siska)
Parfém: Příběh vraha (Petr Siska)

Dokument

Otvorený list jeho Svätosti Pápežovi Benediktovi XVI.
(překlad Pavol Bargár)

Zprávy

Kolokvium o soudobém antisemitismu (Mikuláš
Vymětal)
Symposium o S. C. Daňkovi (om)

Vychází vždy 28. dne sudého měsíce, rozsah 56 stran, cena 39 Kč.
Zakoupíte ve vybraných knihkupectvích. Objednávka předplatného:
predplatne@krestanskarevue.cz.

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

www.krestanskarevue.cz

Čeští studenti hovořili v Izraeli se „zmizelými sousedy“

Skupina středoškolských studentů se rozhodla v rámci svého projektu „Zapomenutí“ vypátrat a vyzpovídat v Izraeli československé veterány 2. světové války a občany, kteří přežili holocaust. Na 10denní cestu se mohli vypravit díky Programu pro mládež Cena vévody z Edinburghu v ČR, který ve spolupráci s izraelským ústředím Programu akci zaštitil organizačně i finančně.

„Každý účastník Ceny vévody z Edinburghu, který plní nejvyšší, zlatý stupeň, musí absolvovat expedici s několikadenním pobytem v přírodě,“ přibližuje důvod cesty Vladimír Kojan, učitel a zároveň vedoucí Programu při Gymnáziu J. V. Jirsíka v Českých Budějovicích. „My jsme si za cíl putování zvolili Izrael. A protože se v naší škole dlouhodobě věnujeme projektu „Zmizelí sousedé“, který pátrá po osudech lidí z období 2. světové války, rozhodli jsme se, že se při naší cestě pokusíme v Izraeli vyhledat a vyzpovídat lidi z bývalého Československa, kterým válka rovněž do života nějak zasáhla.“

Studenti se setkali celkem s 33 pamětníky, mezi nimiž byla například spisovatelka Ruth Bondyová, a zaznamenali jejich vyprávění. Díky úsilí studentů tak již osudy těchto lidí nebudou nikdy zapomenuty. Získané audionahrávky budou použity pro potřeby Českého rozhlasu, zpracované písemné dokumenty budou přístupné všem, kteří o to projeví zájem. Československá byla vůbec prvními, kdo takovou akci v Izraeli realizoval, osudy mnoha krajanů nebyly doposud nijak zaznamenány.

Do Izraele odjelo 11 studentů a 2 učitelé. Na leteckou dopravu jim přispělo MŠMT ČR. Ostatní náklady, jako je ubytování, přeprava nebo třeba průvodcovské služby, zajistila izraelská pobočka Programu, která nese název Izraelská Cena pro mládež (Israeli Youth Award).

„Je skvělé, že Cena vévody z Edinburghu má pobočky téměř po celém světě. Díky našim hostitelům jsme po celou dobu pobytu měli prima zázemí a cítili jsme se velmi bezpečně. To bylo hlavně důležité pro naše rodiče doma, kteří o nás měli ze začátku trochu strach,“ shrnuje své dojmy Zuzana Kruchňová.

S celým projektem studentům pomáhali i kulturní atašé ČR v Tel Avivu Robert Řehák a honorární konzul ČR v Haifě Roni Gipsz, kterým se podařilo krajanů v Izraeli vyhledat a pozvat na setkání.

Kromě práce na projektu účastníci nevynechali ani prohlídku Tel Avivu, Haify a samozřejmě Jeruzaléma. Navštívili i kibuc Givat Chaim Ichud, v němž se nachází muzeum Terezína. Role průvodce se zhostil Petr Lang, který Terezínem i Osvětimím sám prošel. Expedici, kvůli které skupinka do Izraele vlastně přijela, si pak splnili čtyřdenním pochodem přes Negevskou poušť.

Lucie Kettnerová
Více na www.edie.cz.
Kontakt: tel.: 608 009 109
e-mail: kettnerova@edie.cz
fotografie Vojtěch Hledík

Cena vévody z Edinburghu

Cena vévody z Edinburghu je program zaměřený na aktivní vyplňování volného času mládeže formou motivační „soutěže se sebou samým“. Byla založena v roce 1956 princem Philipem, vévodou z Edinburghu, a dodnes funguje ve více než 110 zemích světa pod jeho záštitou.

Mladí lidé ve věku 14 až 25 let se v rámci plnění Ceny zdokonalují v rekreačním sportu a praktické dovednosti, vykonávají dobrovolnou službu ve svém okolí a podnikají expedice do divoké přírody.

V České republice se Ceně říká EDIE a od roku 1993 funguje téměř ve třiceti organizacích pracujících s mladými lidmi, převážně v rámci středních škol, internátů a domů dětí a mládeže. Do Programu EDIE je aktuálně zapojeno přes 400 mladých lidí. Program našel své příznivce i mezi osobnostmi našeho společenského a sportovního života. Podpořil jej prezident republiky Václav Klaus, olympijská medailistka Kateřina Neumannová a bývalý fotbalový reprezentant Pavel Kuka.

V červenci 2005 přijel Program EDIE podpořit britský princ Edward, nejmladší syn vévody Philipa.

**Milí přátelé,
jsme rádi, že vás touto cestou
můžeme blíže seznámit
s naším rekreačním a školícím
střediskem v Krkonoších. Je
to Dům Setkání, jak již mnozí
víte, a nachází se v klidném
a turismem nerušeném údolí
východních Krkonoš.**

Dům Setkání v Krkonoších

Dům Setkání je bývalý charitní dům řeholních sester v Dolních Albeřicích, které zde působily za dob komunismu. V roce 2003 se sestry rozhodly dům opustit a přenechaly jej křesťanskému občanskému sdružení YMCA Setkání. To v domě nabízí programy na podporu rodinného života – duchovní obnovy pro manžele, zážitkové víkendy pro otce s dětmi, tvořivé víkendy pro matky s dcerami a zimní a letní tábory rodin.

Dům je otevřen všem lidem, zvláště však křesťanským rodinám a farním společenstvím, které zde mohou organizovat své vlastní programy či školení nebo volnou rekreaci, oslavy apod. Pro všechny zde chceme vytvářet příjemné místo k novým setkáním, načerpání nových sil, odpočinku a inspiraci. V domě působí mladý manželský pár, který zajišťuje provoz domu, tzn. ubytování, stravování, přípravu aktivit a programů. Dům disponuje 16 pokoji s 47 lůžky s vlastním nebo společným sociálním zařízením. V domě je vám k dispozici i kaple, hostovská kuchyňka, jídelna, 2 společenské místnosti, kolárna, kočárkárna a lyžárna. U domu se nachází 2 udržované parkovací plochy s kapacitou 15 osobních aut, hřiště, táborový kruh, pískoviště a zahradní posezení s houpačkami. Co se týče volnočasového využití údolí nabízí horskou pěší turistiku a cykloturistiku, lyžování (sjezdové i běžecké), procházky v hřebenových lesích nebo na rozkvetlých loukách. V blízkém dosahu se nachází 2 nejvýznamnější skiareály v ČR – Jánské Lázně a Pec pod Sněžkou, region je protkaný naučnými stezkami, na své si přijdou i milovníci adrenalinových sportů či plavání.

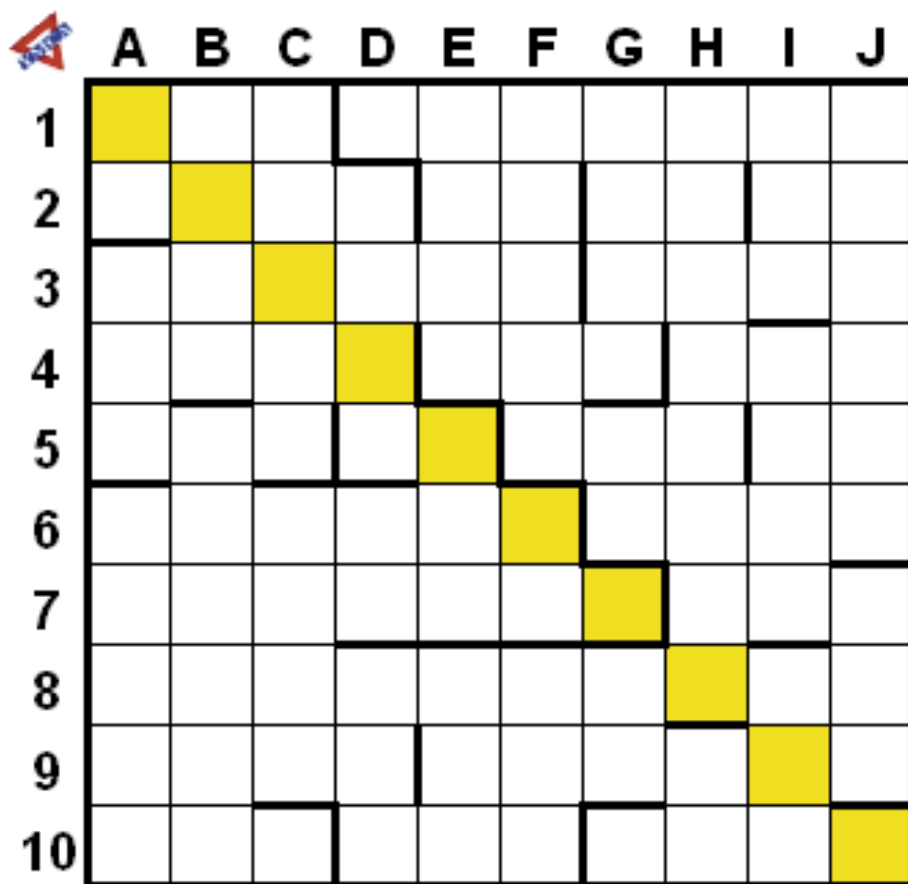
Dům má své vlastní webové stránky www.alberice.setkani.org, kde uveřejňujeme pořádané programy a kde se můžete dočíst další doplňující informace nebo zhlédnout na fotografiích, jak to u nás vypadá. Na stránkách je zřízený i on-line objednávkový systém. Můžete se však objednávat i telefonicky, a to na číslech 736 537 122 nebo 499 874 152.

Přijďte ještě tuto zimu, máme stále volná místa na únor i březen! Jsme tu pro vás! ☺

*Katka a Pavel Mikolajkovi
Dům Setkání
Dolní Albeřice 1
542 26 Horní Maršov
fotografie archiv autorů*

Dnešní vjotvka je tak trochu hra na Kapřílda... V tajence najdete, jaké množství peněz máte ve své peněžence. Vsadte se, že to uhodnu :-).

Vjotvku si stáhněte na www.ymca.cz/protein/v0610-11.xls a vyluštěnou zašlete na protein@ymca.cz. Rozhoduje počet správně vyplněných políček. Nejlepší nebo vylosovaný luštitel obdrží věcnou cenu.

VODOROVNĚ

1 Zkratka západního Německa, před jeho sloučením s NDR * celé jméno zpěváka.

2 Anglicky broskev * Abrahamovo město * hebrejsky „ne“ * zkratka německého platidla nebo známé hudební skupiny.

3 Označení subjektu, který se zabývá správou a rozdělováním financí * jméno Jákobova bratra.

4 Poslední 4 písmena slova, kterým označujeme malinký proužek látky, za který si věšíme kabát * „koniec“ anglicky * žlutý prášek květů básnický.

5 Kruhy plovoucí po mastné polévce * jednotka NSDAP vzniklá vyčleněním z SA a určená mj. k ochraně A. Hitlera * tradiční olomoucký filmový festival * 3. osoba jednotného čísla slova „jít“ v hanáčtině.

6 Součet $5 + 8 + 7 + 2 + 2 + 9 - 3 = ?$ * konto.

7 Vyjádření pasiv a aktiv * první 3 písmena křestního jména pana Ferrariho.

8 Opravdu velice pohodlně se usadit či uložit.

9 Hebrejské ženské jméno * první část názvu „pod-zemní“ kapely či značka vícestupňového moku.

10 Hudební pořad pro omladinu vysílaný před rokem 1989 * mužské jméno * rozdíl výnosů a nákladů (pokud je v plusu).

SVISLE

A Označení patra domu * česká jazzová skupina * anglicky „důvěra“.

B Španělská automobilka * příslušník známého afrického kmene.

C Ženské jméno * český bavič nečeského příjmení * jedno z písmen vyskytujících se ve zkratce názvu Křesťanského sdružení mladých lidí.

D Jediné písmeno sestávající ze dvou písmen * zmatek * životopis * harmonie nebo pole, které nebylo záměrně obděláno.

E Horní končetiny * anglicky „moře“ * jméno první ženy.

F Ženské jméno * označení hrudní páteře * hebrejsky „syn“.

G Pořadí * zkratka neoblíbeného úřadu vybírajícího daně * souřadná spojka alébrž první písmeno abecedy * značka sovětských letadel * poslední bezháčkovité písmeno abecedy.

H Finanční kalkulace, kterou musíme udělat před každou finanční transakcí * římskou číslicí $11 - 5 = ?$.

I Mužské jméno – domácky * biblická rajská zahrada * zvrtné zájmeno.

J Talisman * název posledního písmene abecedy * chem. zn. draslíku.

9. ČSTS festival

Brno, 16.–19. 11. 2006

Je to už dlouhá tradice, co se koná v ČR mezinárodní festival, na který se sjedou všechny TS skupiny nejen z naší republiky, ale i ze Slovenska, často i z Norska, Německa, Polska, Ukrajiny, zkrátka odevšad. Naposledy (mám na mysli rok 2005) se ale toto každoroční setkání přesunulo z jara na podzim. Důvody byly dlouho diskutované, nakonec se usoudilo, že jinak to vinou termínu dotací MŠMT ani snad nejde. A tak po loňské premiéře v Mekce českého TS Ostravě, přesunul se letos Československý TS festival do soupeřící metropole země moravské, do Brna.

Proč zrovna do Brna? Čtenář Proteinu by řekl, že v Brně přeci TenSing už před nějakými těmi lety tak nějak zanikl, do nejbližšího města s TS – Bratislavou – je to kus cesty, tak co s festivalem pod Petrovem? Ale ne! Možná vám to uniklo, ale již na jaře 2006 byl v Brně péčí dlouholeté irské tanečnice a i jinak zapálené aktivistky brněnské YMCA Katky Velanové založen (obnoven) TenSing Brno! Již dříve ho zakládala, poprvé v roce 1995. V její práci jí vydatně pomáhají tam studující „emigranti“ z Mělníka, Kyjova nebo Ostravy. A novému brněnskému TS se velice daří, jak se dočtete nejen dále v tomto článku, ale i třeba na <http://brno.tensing.cz>.

Kdo byl letos hlavním organizátorem festivalu? Této nadmíru obtížné práce, která obvykle pro vedoucí festivalu

vyústí v několikadenní hospitalizaci na jednotce intenzivní péče, se ujal předseda Českého výboru TenSingu a motor českého TS hnutí, Jirka Foltá. Původem z Ostravy, nyní je aktivní i v TS Frýdlant a také vedl letošní ročník kurzu ČCE v Bělči, na kterém se dal dohromady letošní TS Želiv. Jirkovi Foltovi samozřejmě pomáhali místní, terénu a obyvatel znalí Brňáci, jako zmíněná Katka Velanová, Šárka Velínská, Gábina Boková a konečně děvečka-pro-všechno Mífa Prusenovský. Festival by se také nemohl uskutečnit bez heroické podpory sekretariátu YMCA DAP v obsazení Hana Vladíková. A nezbytnou součástí a zároveň první z letošních novinek byli nesčetní dobrovolníci, kteří nejen že získali novou zkušenost s pomocí s organizováním akce pro 250 lidí, ale také se dostali na festival za poloviční cenu než účastník běžný.

A nyní již k programu: kdo ještě na žádném TS festivale nebyl (za což by se měl stydět), asi nemá ponětí, co se tam dá dělat. Především je jádrem takového festivalu společně strávený

čas a navazování nových přátelství mezi mladými i ne už tak nejmladšími účastníky. Nejvíce se ale obvykle všichni těší na večerní koncerty jednotlivých TS skupin, které v relativně krátkém čase (okolo 25 min.) předvádějí krátké kousky ze svého programu. Letos byly koncerty rozděleny do třech bloků, přičemž každý obsahoval čtyři koncerty. Pozornému čtenáři neunikne, že další z novinek letošního ročníku byl rekordní počet 12 vystupujících skupin, přičemž je nutno k nim započíst ještě ty, kteří sice neměli vlastní koncert, ale přidali se k jiné, blízké skupině.

Celý festival zahájil koncert oblíbeného TS Banská Bystrica, k němuž se chvílemi přidali i nováčci z cca měsíc starého TS v Liptovském Mikuláši, který byl založen po miniturné ostravského TS Jih. Po něm uvítalo pódium TS z Orlové, který letos opět hostí zahraničního dobrovolníka z Německa, v tomto případě dobrovolnici. A co vy, také máte nějakého zahraničního pomocníka? Je to jedinečná příležitost zbavit se na chvíli nutnosti zařizovat ve své aktivitě první-poslední, a navíc, je to pro organizaci téměř zadarmo!

Bližší informace poskytne zahraniční sekretariát na email: ymca@ymca.cz.

Orlovou vystřídal TS Jih. Ten přišel s unikátním řešením, kdy absentující kapelu nahradil přímý přenos přes satelit NASA z jejich domácí ostravské zkušebny, který doprovodili živí pěvci na místě. Tento technický bombónek posunul vývoj českého TS zase o krůček dál. Blok zakončil slavný TS Krnov, který překvapil krásnými tričky s růžovo-oranžovým magičnem. Co je to

magično, zodpoví snad jejich webová stránka <http://tensingkrnov.wz.cz>.

Druhý páteční blok, který se konal po večeri, uvedl TS Želiv. Pro neznalé: nikdo z TS Želiv ve skutečnost v této obci nebydlí, ale dříve se tam konal evangelizační kurz ČCE, který se letos přesunul do Bělče. Jeho účastníci z celé republiky (namátkou Kraslice, Praha, Hradec Králové) si tam pravidelně už několik prázdnin nacvičují TS program, který potom několikrát do roka předvedou na různých TS akcích. Želiv byl letos na festivale poprvé, ale jejich koncert měl rysy ostřílených TS harcovníků, snad i proto, že páteří skupiny jsou členové TS Praha a dalších TS skupin. TS Želiv vystřídal TS Frýdlant se

Anketa mezi účastníky:

1. Jak se ti líbil festival?
2. Která část byla nejlepší?
3. Co by se mělo do příště vylepšit?
4. Pojedeš za rok znova?

Julie, 13 jar, TS Praha:

1. Skvěle!

2. Večerní koncerty všech tensingů :-).
3. Více volného času pro tensingáře ;-).
4. No to je jasný!!!

Vojta Žárský, 19 jar, TS Praha:

Tož, na festivale byl pro mě nejlepší náš koncert, páč to bylo to jediný, co jsem tam zažil.

(Pokračování ankety na straně 20.)

svými energickými písněmi. Po něm přišel autorův domácí TS Praha, který letos slaví 15 let, a je tak nejstarším fungujícím TS v této republice. Do další patnáctky mnoho štěstí! A celý páteční večer uzavřel TS z druhého československého hlavního města, z Bratislavy. Dostali své pověsti, že Kurt Cobain v nich žije stále, a tak účastníci festivalu odcházeli spát navnaděni tóny písně Jsi cítit jako duch náctiletého.

za tak krátkou dobu dokázal zaujmout mnoho mladých lidí a připravit skvělý koncert.

Další nezbytnou součástí festivalu jsou workshopy. Letošní festival nabídl rekordní počet workshopů (přes třicet!), malých dílen, ve kterých buď účastníci něco vytvářeli, nebo se naopak něco nového vytvářet učili. Vedle tradiční klasiky, jako je WS basa, kytara, bicí, zvučení nebo tanec, objevily se letos třeba irské tance, scénické tance, palačinkárna, dramatické hry, filmová dílna, outdoorová procházka, duchovní dílna Boží z Frýdlantu nebo konečně v sobotu odpoledne oblíbený workshop, spání ve spacáku. Velký dík je potřeba věnovat všem vedoucím těchto dílen, kteří se neváhali podělit o něco ze svých vlastních vědomostí a dovedností.

Sobotní koncertní program zahájil megasbor. Tento komponovaný program převedl nejen výplody různých workshopů, ale také umožnil všem účastníkům zazpívat si ty písně, které se dopoledne na festivalu naučili. Další novinkou tohoto festivalu byla účast profesionální gospelové dirigentky Jany Peřtové, která naučila všechny přítomné něco ze svého umu. I její písně účastníci zazpívali odpolednímu publiku z řad místních, rodičů a dalších kamarádů. Večerní koncerty pak zakončily celý festival. Předvedl se TS Náchod s impozantními sólisty, TS Mělník s famózní úpravou hitu 90. let Breakfast at Tiffany's, největší český TS Poruba, který sice nepřišel v plné síle cca 60 hlav, ale i tak měl velmi vyvedený a kreativní koncert, doplněný vtipným dramatem. Celý festival pak zakončil domácí TS Brno, který sice funguje jen něco přes 9 měsíců, ale i

Vyvrcholením festivalu byla nedělní velmi kreativně pojatá služba Boží. Při ní si mohli účastníci, po celém festivale jistě vysílení, nechat od svých vedoucích umýt a dokonce i naolejovat ruce a zároveň mohli napsat své přání, malou modlitbu. Na konci kreativní bohoslužby si všichni zástupci přítomných skupin vylosovali jména jiných skupin, za které se budou celý příští rok buď sami nebo společně modlit. Věříme, že takto se příští rok sejdem na dalším festivale v ještě větším počtu skupin i účastníků a že díky tomu žádná skupina nezanikne.

Jaký tedy byl festival v Brně (pro vás, co nesnášejí dlouhé texty): Určitě to byl další krok na cestě k silnému a jednotnému českému TS hnutí v rámci YMCA, kdy se podařilo připravit téměř profesionální festival bez zbytečných problémů osobních, technických nebo jiných. Nejsilnější pouta mezi skupinami existují již teď napříč celou naší i Slovenskou republikou a snad už je konec představ o dělení českého TS na „českou“, „moravskou“, popřípadě „slezskou“, „lužickou“, „kladskou“, „chodskou“ a jakoukoliv

jinou část. A to je určitě mohutný krok vpřed.

Zároveň bych chtěl touto cestou ještě jednou poděkovat všem, kteří se na festivalu podíleli, jmenovitě Jirkovi Foltovi za program, Katce Velanové za místní zajišťování, Hance Vladíkové za administrativní podporu, Gábině Bokové za workshopy, Terryemu Englishovi za zapůjčení aparatury porubské YMCA a celofestivalové zvučení, všem dobrovolníkům za nezištnou pomoc, vedení ZŠ Horníkova za poskytnutí jídla a noclehu a všem účastníkům za to, že se nebáli přijet a přispěli ke krásnému a dosud snad nejlepšímu festivalu.

*Štěpán Černý
TenSing Praha & YMCA DAP
foto archiv autora*

9. ČSTS festival

Brno, 16.–19. 11. 2006

Anketa mezi účastníky:

(Dokončení ze strany 17.)

1. Jak se ti líbil festival?
2. Která část byla nejlepší?
3. Co by se mělo do příště vylepšit?
4. Pojedeš za rok znova?

Anička Chlápková, 16 jar, TS Krnov:

1. Festival byl cool... sice takovej komorní, ale to bylo na něm kouzelné.
2. Nejlepší? Asi workshop a koncerty...
3. Postavit lanovku z jednoho stanoviště na druhé, protože ta cesta byla o život.
4. Jasně, už teď se těším na další!

Drča Garbová, 17 jar, TS Krnov:

1. Dooosti se mi líbil :-).
2. Nejlepší část: koncert TS Praha a workshopy...
3. Mmno, bylo toho strašně moc a občas jsem to nějak nestíhala... ale to jinak asi nejde :-).
4. Mno, jasně... Teda doufám.

Matuš Vránský, 18 jar, TS Banská Bystrica:

1. Super bomba!
2. Hmm, koncerty a Jiří Folta.
3. Rychlejšie dodanie dvd, viac času na koncert.
4. Ak aj ty, tak určite... Inak ahoj!

František Kroužil, 22 jar, TS Praha:

1. I když jsem se festivalu zúčastnil jen v pátek a v sobotu, byl pro mě nabitý spoustou setkání se zajímavými lidmi.

2. Líbily se mi koncerty jednotlivých tensingů, nejvíce jsem si užil Krnov, který je rok od roku lepší, a taky TS Tis-Zeliv, který mě příjemně překvapil. Oceňuji také velký výběr workshopů.

3. Snažit se eliminovat velkou koncentraci lidí na začátku festivalu, při registraci atd. Lidé po registraci stáli všichni na jednom místě a trvalo, než se dozvěděli o dalších prostorách kulturáku, které mohli využít.

4. To zatím nevím.

Ondřej Strádal, 17 jar, TS Želiv/Praha, na festivale obecný dobrovolník:

1. Festival byl úžasný!! Vnímám ho zase o trochu jinak než ten minulý, protože další rok v TS je samozřejmě znát. Myslím, že byl perfektně připravený a neslyšel jsem žádné velké negativní reakce, což svědčí o tom, že splnil svůj účel.

2. Já bych nerad vymezoval nějakou část festivalu jako lepší, protože jsem ho vnímal jako celek a ten celek se mi zdál celý dobrý. Trochu bych možná vyzdvihl

workshopy – byla to úžasná příležitost poznat se s lidmi osobně a zjistit, co v nich vlastně je. A často také co je v nás samotných :-).

3. Vylepšit? Snad už jen detaily jako např. problem s komunikací před festivalem nebo příliš málo času na nácvik megasboru. Jinak bylo podle mě vše dobře připraveno.

4. Určitě! Pokud to bude v Božím plánu, nemůžu nepřijet!

Radim Žárský, mnoho jar, TS

Náchod, zakladatel českého TenSingu:

1. Festival mě naplnil hlubokou radostí... že to funguje pořád dál i po 10 letech. (1. neformální „něco jako“ festival se konal v Zátore 1996!). Na první pohled vypadal skvěle zorganizovaný. Organizátoři si mákli. Kulich dolů!

2. Nebyl jsem tam po celou dobu, tak se těžko posuzuje. Z osobního hlediska jsem si pořádně „užil“ při koncertu TS Náchod.

3. To opravdu nemůžu posoudit.

4. Velmi rád!

Podzimní retreat Akademické YMCA

Jednoho chladného večera na začátku podzimu, přesněji 6. 10. 2006, se kdesi v temném lese v jižních Čechách, přesněji v Masarykově táboře u Soběšína, objevili podivní hosté. Po bližším zkoumání v září místního osvětlení jsem dospěla k závěru, že se jedná o účastníky podzimního retreatu Akademické YMCA, pro něž ostatně bývá toto období časem víkendového rojení.

Tentokrát se vábničkou stalo téma „informace a myšlení“, což jsou v současném světě internetu a obřích knihoven bezesporu aktuální záležitosti. Hned po té, co se i poslední příchozí navečeřeli, poctila nás vážená PhDr. Jiřina Šiklová řečí na téma jedné katedrály a mnoha významných osob. Se vsuvkami doc. PhDr. Zdeňka Pince se přešlo v diskusi, kterou někteří skončili až velmi pozdě, pravděpodobně v souvislosti s nedostatkem zlatavé tekutiny. Sobotní dopolední přednášku zahájil opět doc. PhDr. Zdeněk Pinc. Dal nám popřemýšlet o vztahu „my a oni“ a dále jsme se od něj dozvěděli např., že úsměv je signál vyjadřující připravenost k přijetí rozkazu. Následně nám PhDr. Barbora Drobíková umožnila náhled do zákulisí knihovnických databází. Volný čas jsme měli možnost strávit v okolní přírodě. V pět jsme se opět sešli, abychom si vyslechli poslední přednášku. Prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc. se zabýval informační kapacitou a důležitostí vlastního cíle pro smysluplné využití této kapacity. Následná diskuse se týkala vztahu psychologie a teologie, k čemuž zřejmě vybízela přítomnost osob tyto dvě oblasti kombinujících. Vzhledem k tomu, že diskuse z dopoledne byly přesunuty na večer, měli jsme o čem mluvit až do pozdní noci.

V neděli se ještě někteří pokusili o návštěvu Českého Šternberka, ale vzhledem k zahlcenosti našich informačních kapacit se hodinového výkladu nezalekla jen malá hrstka z nás.

Sára Pokorná

Gospel Night 06

Druhý prosincový pátek roku 2006 byl ve znamení jubilejního desátého ročníku netypického adventního koncertu. V podvečer 8. prosince se totiž v pražském evangelickém kostele sv. Klimenta konala akce zvaná Gospel Night. Produkci několika tensingových skupin (sbor + kapela) doplnilo krátké divadelní vystoupení a předvánoční zamyšlení.

Když se Gospel Night v polovině devadesátých let narodila, u její kolébky stál především Radim Žárský. Dnes už má tato „noc v rytmu gospelu“ první krůčky dávno za sebou, mnohému se naučila a umíněně se snaží získat pozornost co nejširšího okolí. Nejen její zakladatel byl jistě zvědav, jak se jí povede letos, kdy Gospel Night (GN) otevírá již druhou dekádu své existence! Jaká byla GN 2006 se dozvíte prostřednictvím našeho článku nabitého informacemi o přípravách, samotném průběhu i ohlasech této jedinečné události tradičně pořádané Ymkou Praha (<http://www.praha.ymca.cz>).

Připravili jsme pro vás nejen co nejvíce podstatných seriózních informací o jednotlivých koncertech, písních a jejich aktérech či výkonu letošního divadelního souboru. V našem článku nechybí ani postřehy aktérů a diváků či drby ze zákulisí. Celý článek navíc doplňuje fotoseriál J. V. Hynka (<http://www.ymca.cz/gn06.htm>).

Největší novinkou letošního roku se stalo rozšíření počtu účinkujících. Pro TS Vrchlabí byla GN 2006 premiérovou! I když nepřišel nikdo z Moravy, přesto se do hlavního

FOTO: J. V. HYNEK

města České republiky sjelo přesně půl tuctu tensingových skupin složených z více než jedné kopy mladých lidí. Na zvukových zkouškách jste mohli potkat jak zkušené tensingové harcovníky, tak úplně zelenáče, kteří se již s větší či menší nervozitou nemohli dočkat své první Gospel Night. Další novinka souvisela s tou první – počet písní, které jednotlivé skupiny mohly předvést se snížil na dvě.

FOTO: J. V. HYNEK

Páteční večer strávený ve společnosti jedné z televizních stanic by určitě stál za to. I takovéhle myšlenky se možná míhaly v hlavách některých diváků, kteří se rozhodli v pátek 8. 12. vyrazit za „živou kulturou“ do Klimenta. Jako bych je slyšel pročítat televizní program a zpívat u toho jednu píseň Boba Fliedra: „je to dnes narvaný, je to dnes nabitý, večerníček napínavý přestávky, aktuality, aktuality, hlasatelka oznámí nám seriál, dáme se do toho, vyhrnem rukávy, našlehanej sladoučkej materiál, už leží u kávy“ Ano, ano. O tohle všechno návštěvníci Gospel Night přišli. Káva ani sladkosti se na GN nepodávaly. Pro diváky byly ovšem připraveny úplně jiné pochutiny. Pod vedením dvou zkušených šéfkuchařů pana Vojtěcha Bergera a slečny Julie Ne-

pustilové je začal již od pátečního odpoledne připravovat celý regiment kuchařů, kuchtíků a pomocníků – museli míchat, smažit, péct, podlívát, ochucovat, i ochutnávat – aby se od 7 hodin večer mohly servírovat ty nejvybranější lahůdky. Slavnostní večere měla být složená ze šesti chodů (TS koncerty), se dvěma speciálními ochutnávkami (divadlo a zamyšlení) a s dezertem nakonec (vystoupení megasboru).

Kolem sedmé hodiny večerní vše vypuklo. Jako první se mikrofonu nechal moderátor jak by všichni čekali. Úvodní slova a tóny totiž patřily jedenáctce bývalých tensingářů, která všem přichystala velké překvapení. Předvedli proslulý gospel Oh, Happy Day! Určitě ho všichni znáte... (pro ty co pořád nevědí, je to ta písnička co zaznívá v reklamě na jeden nejmenovaný džus). Na klávesy hrál Radim Žárský a ve sboru se objevila např. Kristýna „Beruška“ Otřísalová, Luboš „Bobo“ Hladík nebo Michael „Miki“ Erdinger.

Potom už se na řadu konečně dostal moderátor. Provázení gospelovým večerem se tentokrát ujal Ondřej Tichota, známý pod přezdívkou Bond. Ondřej pochází z Mělníka, zpíval v místním TenSingu a v současnosti ho můžete slyšet v kapele Lykke til nebo v roli reportéra na televizním kanále ČT4 Sport. Tak ho nechme chvíli mluvit – právě takto uvedl letošní Gospel Night: „Známý gospel Oh, Happy Day zazněl na tensingových koncertech mnohokrát. A věřte nebo ne, skoro jako malí caparti ho zpívali i tihle stále ještě mladí lidé. Bavilo je zpívat a dávat radost druhým, a tak si vymysleli Gospel Night – dost odvážný projekt v srdci obrovského města! Těžko shánět sponzory, publikum v konkurenci multikin, divadel, koncertů vážné i populární hudby. Přese všechny nástrahy tohle jejich křehké dítě přežilo – a letos Gospel Night slaví báječných 10 let! Jsme rádi, že jste i vy přišli popřát i do té další dekády hodně zdaru jejich pokračovatelům a následovníkům. A zdá se, že i letos je Klimentský kostel plně obsazen! Poděkujeme tedy těmto harcovníkům, které už vystřídala nová generace. Jako první z šesti dnes vystupujících tensingových skupin přichází TenSing Tis-Želiv!

Ano TS Tis-Želiv přišel na scénu a všechny překvapil rozhybaným sborem a secvičeným hudebním výkonem. TS Tis-

Želiv je takovým netypickým Tensingem, jeho členové se nescházejí pravidelně každý týden, jak je to obvyklé u ostatních skupin. Vznikl na letním táboře, jeho členové se mimo tábor scházejí pouze několikrát do roka a často pocházejí z různých koutů republiky. Pokud vás tato TS skupina zajímá, na jejich kreativní webové stránky vstoupíte tímto odkazem: <http://www.tensing-zeliv.kvalitne.cz>. Najdete tam mimo jiné nahrávky několika jejich koncertních songů. Na Gospel Night 2006 předvedli písně Půjdeš-li pouští a neznámou anglickou Sometime.

FOTO: J. V. HYNEK

Druhým účinkujícím byl naproti tomu TenSing s tradicí – z Mělníka. „Mělničáci“ v poslední době bojují s nižším počtem členů. Měl jsem možnost se podívat na jejich zářijové zkoušce a to jejich sbor působil nesměle až zakřiknutě. Mělníku se nicméně povedlo vyladit formu v pravou chvíli a na Gospel Night podali jeho tensingáři velmi pěkný výkon podtržený vhodným výběrem repertoáru. Jako první zazněla známá spirituálová píseň Věry Martinové Ó pane náš. Uryvky této písně mi dodneška zní hlavou: *Dej, ať můžem všechno zpívat, dej, ať můžem všechno říct. Ať se můžem rovně dívat a nestraší nás nic. Ať je naše voda čistá a taky naše svědomí...*

Z druhé písně TS Mělník citovat nebudu, neboť je norský a už sám název Velsignelsen zní krkolomně. K ní se patří dodat např. to, že ho oddirigovala extensingářka Klára Dvořáková, která na koncert dorazila kvůli dopravním problémům

těsně před jeho začátkem. Zájemci o TS Mělník neváhejte dorazit na <http://tsmelnik.wz.cz>.

Po Mělníku jsme měli možnost zhlédnout jednu velkou premiéru. Ano! TS Vrchlábí, který vznikl na ČSTS festivale ve Vrchlábí v roce 2004, konečně opustil brány svého rodného

Tři TenSingy už to měly za sebou a GN 2006 pomalu spěla do svého poločasu. GN ukázala, že má atmosféru, která dokáže *spomalit* i zrychlit. Takové zrychlení tempa předvedl TenSing Náchod, který nabídl také výrazně rockovější zvuk v podobě známé hymny *What's Up* od 4 Non Blondes. *And so I cry sometimes When I'm lying in bed Just to get it all out What's in my head... And so I wake in the morning And I step outside And I take a deep breath and I get real high And I scream at the top of my lungs What's going on? And I say, hey hey hey hey I said hey, what's going on? Ooh, ooh ooh And I try, oh my god do I try I try all the time, in this institution And I pray, oh my god do I pray I pray every single day For a revolution:* tak zapěla Lenka s nasazením, které se vidí málokdy, takže bych se nedivil, kdyby už někde stihli založit její fanklub. V druhé písni se Náchod nejvíce ze všech TS skupin přiblížil vánoční atmosféře předvedením písni *So This Is Christmas*. Mimochodem stejnou píseň měl loni ve svém repertoáru také TS Praha. Letos vítal Vánoce TS Náchod. A vy můžete zavítat na jejich zbrusu nové webové stránky: <http://tensingnachod.wz.cz>.

FOTO: J. V. HÝNEK

města a rozhodl se šířit svou slávu i za jeho hranicemi! Ano! TenSing Vrchlábí se objevil na letošní Gospel Night! No... nerad bych aby po tomhle úvodu vypadali tamní tensingáři jako nějaký lenošiví Honzové :), kteří se konečně vydali do světa. To, že se po TS Vrchlábí téměř slehla zem, bylo způsobeno především nízkým věkem jejich účastníků, jak můžu sám potvrdit z loňské návštěvy jejich zkoušky. „Vrchlábáci“ nicméně měli tu trpělivost a pod vedením svého šéfa Petra Hofmana pilně trénovali a trénovali a trénovali, až přišel 8. prosinec 2006 a TS Vrchlábí to pořádně rozbalil na Gospel Night. Připomnělo mi to situaci před nějakými čtyřmi roky, kdy se podobně prostřednictvím Gospel Night na tensingové scéně ukázal TS Náchod a předvedl několik hitovek včetně *Ironic* od Alanis Morissette. Na hitovky vsadil také TS Vrchlábí – začali písni *Awesome God* od kapely Hillsong, ve které se zpívá o Boží síle, moudrosti a lásce. Za svoji druhou píseň pak vybrali aktuální rádiový hit slovenské kapely Peha *Spoma!* (*Spoma!, máš privysokú rýchlosť, vnímam ju len šiestym zmyslom, máaaaam závať, náhlím sa po tvojom boku a mám už dost zbytočných pokút, máaaaam sa báť?*). Přiznám se, že při obou jejich písních mi běhal mráz po zádech. Obě písně doprovázel Petr „Jef“ Hofman na akustickou kytaru a v obou se jako sólista objevil Honza, který v kuloárech okamžitě získal předzívku „Pan Hlas“. Domovskou stránku TS Vrchlábí můžete prostudovat zde: <http://www.tensing-vrchlabi.wbs.cz>.

Po Náchodu přišla chvíle z neočekávanějších. Moderátor totiž uvedl na scénu improvizací divadelní skupinu, která dosud nemá svůj název. Už loňské a předloňské drama bylo povedené, ale troufnu si říct, že to letošní bylo ještě lepší. Jeho protagonistům se povedlo zapojit snad celé publikum. Po skončení jejich vystoupení se ozýval dlouhotrvající potlesk a např. Štěpán Černý celé vystoupení označil za „naprosto unikátní a originální“. Reakci Štěpána Černého jsme nevybrali náhodou, neboť to byl právě on, kdo měl možnost vyzkoušet si neplánovaný hudební doprovod pro jednu dramatickou scénku. Štěpán popsal překvapivou spolupráci lakonicky: „No koukal jsem na to nejprve jako spadlý z višně, ale nakonec jsem si to hodně užil“. Podrobnější rozbor celého divadelního vystoupení poskytl J. V. Hynek: *„Drama bylo skvělé!!! (A ty tři vykráčníky tam nech!) Klasická TS dramata jsou sice „dramatičtější“ – člověk nikdy neví, co z toho vyleze... a zda se mu podaří chytit pointu – pokud ji tam autoři vůbec vložili a protagonisté měli snahu předat, ale na druhou stranu kvalita má také něco do sebe. Protože jsem na GN taky fotil (www.ymca.cz/gn06.htm) tak jsem měl možnost vidět tváře posluchačů a bavili se všichni, takže drama bylo letos opravdu vydařené. Neokoukaná forma, vtipné, zajímavé, zkrátka... moc líbilo.“*

Po dramatické vložce se ke slovu dostaly ještě dvě tensingové skupiny. Nejprve TenSing Trutnov, který se sám označuje za WrongSing. Vybral si dvě notoricky známé písničky: sborovou *Rome Wasn't Built In A Day* od skupiny Morcheeba a jako druhou *Tears In Heaven*. Obě skladby oz-

vláštnilo punkové nasazení, s jakým byly publiku předvedeny, a také efektní pohyby kytaristů. Pro bližší informace o trochu tajemné wrongsingové skupině klikněte na tento odkaz: <http://wrongsing.wz.cz>.

Jako poslední TenSing se ke zpěvu dostali domácí „Pražáci“. Překvapili neobvyklým zvukem s nádechem klasiky, když využili příčnou flétnu a violoncello v písni Karavana mraků. Sbor jakoby na to sám nebyl připravený a první polovinu písně zpíval trochu zakřiknutě. Sólo si užila Aňa, která musela zaskočit za nemocnou Katku. Ve druhé písničce, která je hraná ve svižném tempu, dal o sobě pořádně vědět i sbor a ve spolupráci s výrazným hlasem Josefky a šlapající kapelou představil píseň Unwritten z posledního alba Natashy Bedingfield – nejnovější píseň, kterou mohlo publikum na letošní GN slyšet. Odkaz na webové stránky „Pražáků“ je následující: <http://tspraha.wz.cz>.

Gospel slovy moderátora GN 06

Gospel je duchovní hudba amerických černochů, která vznikla zhruba na začátku 20. století. Její podobu z té doby zachycuje směr, kterému se říká tradiční gospel. Kromě této podoby, která připomíná nejvíc blues, má i moderní verzi, jež vznikla po roce 1969 a jejíž vývoj odstartoval Edwin Hawkins a jeho úprava starého baptistického žalmu Oh, Happy Day... Tomuto směru se dneska říká contemporary gospel a je to v podstatě moderní soul a hip-hop s duchovními texty.

Manažerka skupiny Jackson Singers Wendy V. Fachnerová říká: „Slovo gospel znamená v angličtině evangelium neboli dobrou zprávu. Jeho vzniku předcházelo období spirituálu, které se vyznačovalo deportací, ztrátou domova a kulturní identity.

FOTO: J. V. HYNEK

Potom už přišlo zamyšlení, které připravil Jaroslav „Vojta“ Hynek a nabídl všem prostor pro odpočinek od koncertů, celkové zklidnění a také pro přemýšlení (nejen) nad Vánocemi a jejich významem.

Všech šest TS skupin se sešlo v závěrečném megasboru, aby společně zakončilo celý večer a předvedlo tři gospelové písně: chválu I Will Sing Halleluyah, píseň Jesus Is The Answer o Ježíši jako možném příkladu pro dnešní dobu a českou Bůh je záštita má. Megasbor letos dirigovala Míša z Náchoda.

Spirituály byly původní písně, které otroci zpívali ve volné improvizaci a ústně si je předávali. Po zrušení otroctví v roce 1865 začínají ztrácet na významu, v dalších letech jsou do nich postupně mícháány i žalmy a blues. Výsledkem je tzv. církevní, gospel blues. Jeho hudba byla jiná, upravená, jazzová, dala se psát v notách. Tato afroamerická hudba se začala masově šířit a tisíce malých i větších gospelových skupin se vezpívaly do srdcí svých posluchačů.

Absolutně největší hvězdou tohoto směru se stala Mahalia Jackson v polovině minulého století, gospel se etabluje jako samostatný hudební žánr a vydává se na cestu k moderní populární hudbě. Dnes v něm je dovoleno vše, co se líbí, ať jsou to prvky tradičního gospelu (klavír, kytara, tamburína) nebo moderní elektroakustické nástroje.“

Na závěr článku se patří shrnující zhodnocení celé akce. Pro Protein ho exkluzivně připravil sám moderátor. Tak tedy Ondřej „Bond“ Tichota: „Desátá Gospel Night měla energii, tempo, atmosféru. Konceptce dvou písní pro každou tensingovou skupinu se ukázala velmi vhodnou. Cítil se někdo ukřivděný, že neměl dostatečný prostor pro svoji exhibici? Snad ne. Šest TenSingů společně vytvořilo program jako v legendárním silvestrovském pořadu Možná přijde i kouzelník, kde i Kája Gott zpíval pouhý jeden kus. Na závěr mladí umělci vystříhli tři písně ve společném megasboru. Diváci se bavili, pokyvovali a podupávali si do rytmu, někteří zpívali s sebou. Navíc ani ne dvouhodinová Gospel Night nabídla výtečné improvizací divadlo! Byla to jízda s odpočívadlem v zamyšlení Vojty Hynka. Pořadatelé poděkovali zakladateli pražské noci gospelu Radimovi Žárskému. Ale nebyla to chvíle trapná, naopak – měla svoje silné kouzlo, bylo to příjemné. Hodně zdaru do dalších deseti ročníků!“

František Kroužil
TS Praha

Zamyšlení z Gospel Night 2006

Zas budou Vánoce... Ty svátky vkladních knížek...

Téma dnešního večera je OBSAZENO. Sešli jsme se na Gospel Night, noci či alespoň večeru, ve kterém by měl zaznít gospel. A slyšeli jsme i písně, které do tohoto žánru můžeme zařadit. Co je gospel odborně vysvětlil ve svých vstupech už moderátor Bond. Stručně řečeno – gospel je píseň o evangeliu – neboli o dobré zprávě, že se narodil Ježíš. Pro to, abychom tento večer mohli společně prožít, se však musel někdo rozhodnout, rozhodnout se, že jej naplní – OBSADÍ právě tímto tématem. Bez tohoto rozhodnutí mnoha mladých lidí by byla předvánoční doba spíše popsatelná textem jedné písně Petra Skoumala. Jsme na koncertě, takže si dovolím celý text jeho písně přečíst. (Text viz rámeček – pozn. red.)

Ten text je mrazivý, alespoň pro mě. Žijeme v době, ve které když rozpažím, tak si budete všichni myslet, že přijde narážka na oblíbenou reklamu. Nikomu se nevybaví ukřižovaný Kristus, přestože jsme v kostele.

Naši mysl máme OBSAZENOU! Čím? To záleží jen a jen na nás. Je naše mysl

GN očima účastníka

Již tradičně se 8. 12. konala pražská Gospel Night. Ještě ani nepominul strach z čertů od Mikuláše a už zase začínáme zlobit. To se potvrdilo, když jsme v sobotu rozdrnceli starobylé zdívo poklidného kostela U Klimenta. Ať se čerti čertí, jak chtějí, ale zazněla tam mimo jiné spousta křesťanských písniček. Celkem 6 tensingových sborů (z Prahy, Mělníka, Náchoda, Trutnova, Vrchlabí a speciální TS skupina Želiv) se sjelo z celých Čech, aby předvedlo své více či méně nacvičené songy. Bylo hezké sledovat, jak se většina tensingů rozezpívala ještě před kostelem a jejich hlasy pronikaly do večerní atmosféry stmívající se Prahy, patrně jim na kvalitě vystoupení moc záleželo. Než vše začalo, byl jsem ještě jmenován vrchním ředitelem úklidové čety. Najednou se ale sešeřilo jako v kině a na plátně se objevil, kdo jiný, než Bond. Celý večer se tomuto moderátorovi snažili sebrat popularitu na svou stranu tensingové sbory, ale těžko říct, zda-li se jim to zdařilo. Bond je prostě Bond.

O písničkách tensingů vám asi mnoho neřeknu, protože zpívat umím akorát z papíru, nikoliv však už na papír. Mezi

OBSAZENA myšlenkami o všech těch krásných a barevných věcech, které nám jejich zakoupením zajistí dokonalé štěstí? Nebo nespokojeností a pesimismem, strachem a úzkostí? Život je ale také o lásce, přátelství, kráse, důvěře, odpuštění, přijetí. Každý prožívá jedno i druhé, jsme součástí světa, který nás obklopuje a také okolnosti hrají v životě člověka velkou roli. Mnohem větší však hraje svoboda člověka rozhodnout se, čím chce OBSADIT svou mysl, čemu dá ve svém životě prostor. Z Lukášova evangelia (gospelu) se dozvídáme, že Marie našťestí nejela někde v metru... ale že jak píše Lukáš 2,7: I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro něj nenašlo místo pod střechou. I tehdy měli všude OBSAZENO a nenašlo se pro těhotnou Marii místo, kde by mohla porodit Syna.

Dnešní večer se nám podařil OBSADIT gosselem – evangeliem. Jak to bude zítra a příští týden a příští rok? Přeji nám všem Vánoce OBSAZENÉ tím, pro co se svobodně rozhodneme.

J. V. Hynek

výkony sborů, které si diváci náramně užívali, přišlo na řadu ještě improvizací divadlo, které bylo vtípné i vtípné. Když dojemné kino strhlo oponu a světla se opět rozžehla ani jsme jako úklidová četa neměli moc práce. Jen si někdo zapomněl na židli salám ve vakuovém balení, a tak mu tímto chci poděkovat za soucit k hladovému. Toť vše.

Vladislav Hruška z Prahy, TS Želiv

Dovětek: Po samotném vystoupení tensingových skupin ještě následovala jako každý rok „afterparty“ v Paláci YMCA, která byla určena především pro ty, kteří v Praze přespávali do soboty. A tak bych chtěl ještě poděkovat organizátorům, že zajistili dobré občerstvení a slušný výběr filmů, z nichž nakonec zvítězila animovaná dekadentně laděná komedie Mrtvá nevěsta Tima Burtona. Dík také samozřejmě patří všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě této předvánoční akce, a všem, kteří zpívali, hráli či jen poslouchali.

Ondřej Strádal, TS Želiv

Předvánoční koleda

Petr Skoumal

Zas budou Vánoce
Kdekdo je před problémem
Jak urvat alespoň
Tu hvězdu nad Betlémem

Jak vyhrát na frontě
A sehnat to co není
Zas budou Vánoce
Ty svátky zapomnění

Zas budou Vánoce
Ty svátky vkladních knížek
Dav najde Ježíška
A hned ho sejme z kříže

Bude z něj manekýn
Tak do výkladních skříní
Nade vším zakrouží
Solventní cherubíni

Zas budou Vánoce
Těžko jít proti větru
Dveře se zavřely
Kdo na to doplatí?

Těhotná Marie
Mačká se někde v metru
Bojím se miláčku
Mám strach že potratí

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Dobrovolníkem na Ukrajině

Na Ukrajinu jsem přijela v rámci projektu Evropská dobrovolná služba. Vysílající organizací je YMCA Česká republika a hostitelskou organizací YMCA Ukrajina.

Projekt trvá 10 měsíců. První měsíc jsem byla v Kyjevě, kde jsem absolvovala popříjezdové školení a základy ukrajinského jazyka. Další část projektu probíhá ve Zdolbunivu. Je to malé průmyslové město v severozápadní části Ukrajiny. Během léta jsem tady pomáhala na několika táborech. První tábor byl organizován Centrem sociálních služeb. Šlo o denní tábor pro děti z vícečetných a problémových rodin, pro sirotky a tělesně a mentálně postižené děti. Má pomoc spočívala především v přípravě různých her a závěrečného koncertu. Pro tyto děti jsme také zorganizovali několikadenní výlet, kde si měly příležitost vyzkoušet kempování v přírodě a spaní ve stanech.

Dále jsem se podílela, společně s prezidentkou YMCA ve Zdolbunivu Oksanou Jaremenko, na organizaci rodinného tábora, který byl určen celým rodinám a jehož cílem bylo, aby si rodiny společně a aktivně odpočinuly.

Od září je mým hlavním úkolem práce v klubu YMCA Zdolbuniv. Klub je otevřen čtyřikrát týdně od pěti do osmi hodin večer. Nejčastěji zde přicházejí děti ve věku 13–16 let. Třikrát týdně zde vedu výtvarný kroužek, kde si děti mohou vyzkoušet malování na keramiku, sklo a jiné techniky, a také kroužek českého jazyka. Současně také vedu kroužek polského jazyka na Gymnáziu ve Zdolbunivu. Je to jediná škola v regionu, kde se s ohledem na to, že zde žijí zástupci polské národnosti, vyučuje polský jazyk. Proto také děti, se kterými se zde setkávám, již nějaké základy polštiny mají. V současné době s nimi připravuje koncert pro rodiče, který bude celý v polském jazyce.

Také se zde naskytla možnost vést hodiny české konverzace na Fakultě slovanských jazyků na Univerzitě v Rovnomu. Pedagogové z katedry bohemistiky velmi přivítali tuto pomoc. Tyto hodiny jsou oboustranně přínosné. Je to pro mne velmi dobrá praxe. Ačkoliv mám jisté pedagogické vzdělání, se studenty jsem zatím neměla možnost pracovat. Je to také vynikající příležitost seznámit se s českou kulturou a s hovorovou češtinou. V rámci projektu mají k dispozici české časopisy, českou hudbu a filmy.

FOTO: ARCHIV AUTORKY

A jaké jsou moje osobní postřehy z tohoto pobytu? Ukrajina je velmi zajímavá země. Na začátku bylo pro mě trochu obtížné si zvyknout na chaos v dopravě, všude se potulující psi a všudypřítomný nepořádek, prodavačky, které zapomněly, že jsou v práci od toho, aby obsluhovaly zákazníky... Jakmile jsem to však začala brát jako skutečnost, pomalu jsem si začala všimnout i krás této země a teď, po třech měsících, už mohu říci, že jsem si ji velmi oblíbila.

K Ukrajině neodmyslitelně patří všudypřítomné bábušky, které prodávají kusovky cigaret či slunečnicová semínka. Ta jsou

zde velmi populární. Prodávají se neloupaná, pražená. Setkala jsem se z názorem, že je to jedna se zdravějších závislostí místních lidí, dobrá alternativa ke kouření. Na každé zastávce, v parku, na ulici můžete potkat děti, mládež i staré lidi, jak pojdají slunečnicová semínka. Všude po nich zůstávají stopy v podobě hromádek slupek.

Zvláštní kapitolou je místní doprava. Velmi populární a celkem levné jsou tady tzv. maršrutky, které zajišťují relativně bezproblémovou a rychlou dopravu ve městě a také mezi městy. Většinou zastavují kdekoliv na zamávání. Na velké vzdálenosti se vyplatí jezdit vlakem. Cesta sice většinou trvá dvakrát déle, než kdyby jel člověk maršrutkou, ale zato si možná rád odepře zážitek s ukrajinskými silnicemi. Vlaky jsou převážně lůžkové, každý vagón má svého průvodčího, který rozdává čisté povlečení a na požádání vám uvaří čaj nebo kávu. Cesta v takovém vlaku je vynikající příležitostí seznámit se s místními lidmi.

Jsem velmi ráda, že jsem mohla přijet na Ukrajinu jako dobrovolník. Je to vynikající zkušenost a příležitost, jak poznat sebe sama, nové lidi a jejich zvyky. Zjistila jsem, že tento projekt není přínosný pouze v tom, že tady mohu trochu pomoci. Je to především příležitost k výměně zkušeností a k vzájemnému obohacení.

Marie Jakubíková

FOTO: ARCHIV AUTORKY

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

FOTO: JAN SLAVÍČEK

VocKap: In Black

Skupina VocKap pokřtila 16. prosince 2006 své první CD! Reportáž z této události přineseme v příštím čísle Proteinu.

CD ale lze již teď zakoupit nejlépe na některém z koncertů skupiny, je možné ho i objednat prostřednictvím e-mailové adresy vockap@vockap.cz či vzkazníku na www.vockap.cz. (Připočítává se poštovné a balné.) Na stránkách kapely najdete i ukázky z CD, fotografie ze slavnostního křtu a plán nejbližších koncertů skupiny.

Cena cédéčka u kapely je 250 Kč.

Z každého zakoupeného kusu je věnována částka 20 Kč na projekty humanitární organizace ADRA ČR v Africe, konkrétně projekt Rekonstrukce zdravotnického zařízení v Itibu. Více na www.kena.websnadno.cz a www.adra.cz.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

Programy YMCA

YMCA je zcela ojedinelá organizace. Zdá se vám toto tvrzení příliš sebevědomé? Po přečtení příštího čísla nám ale dáte za pravdu. Alespoň v tom smyslu, že programy, které připravuje jsou neuvěřitelně pestré.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 1. 2007!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

RAINBOW GOSPEL CHOIR

Vás srdečně zve na svůj první jarní koncert
který se koná první jarní večer, tj.

ve středu **21.3.2007** od **19:30**
v kostele ČCE Martin ve zdi
(Praha 1)

vstupné dobrovolné

www.gospel.disto.cz

gospel@disto.cz